
**FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en
Ontwikkelingssamenwerking
Directie-generaal Ontwikkelingssamenwerking**

*Rapport 2009 over de bijdragen van België aan de verwezenlijking van de
Millennium ontwikkelingsdoelstellingen (MDGs)*

November 2009

Inhoudsopgave

Afkortingen.....	3
Krachtlijnen	4
Voorwoord	6
I. Globale voortgang van de MDGs	7
1.1. Doelstellingen die het minder goed doen	7
1.1.1. Armoede- en hongerbestrijding (MDG 1)	8
1.1.2. Lager onderwijs voor iedereen (MDG2).....	11
1.1.3. Bevordering van gendergelijkheid en empowerment van de vrouwen (MDG3).....	11
1.1.4. De sterfte van kinder jonger dan vijf jaar terugdringen (MDG4)	12
1.1.5. De gezondheid van de moeders verbeteren (MDG5)	12
1.1.6. Bestrijding van Hiv/aids, malaria en andere ziektes (MDG6)	13
1.1.7. Zorgen voor een duurzaam milieu (MDG7).....	13
1.2. De economische crisis bedreigt de geboekte vooruitgang	14
1.3. De uitdagingen van het wereldpartnerschap (MDG8)	15
1.3.4. Toegang tot basisgeneesmiddelen aan een redelijke prijs	18
1.3.5. Toegang tot de nieuwe technologieën	18
1.4. Voortgang van de MDGs in de partnerlanden van de Belgische samenwerking	19
II. De bijdrage van België aan de MDGs.....	22
2.1. De financiële bijdragen van België gewijd aan de MDGs	22
2.2. De kwaliteit van de hulp: een nieuwe multilateraal financieringsbeleid («full core»)	30
2.3. Het gezondheidsbeleid van België.....	31
2.4. De hulp van België aan de landbouw	31
2.5. Bijkomende inspanningen om de statistische apparaten van de OL te verstevigen.	32
III. Het werk van de Belgische delegaties aan het UNDP, het IMF en de Wereldbank	34
3.1. Activiteiten van de vertegenwoordigers van België aan de Wereldbank en het IMF	34
3.2. Rol van het Samenwerkingsbureau van België in Washington.....	34
3.3 Activiteiten van de vertegenwoordigers van België aan het UNDP	34
IV. Besluit.....	37
V. Bibliografie	39
VI. Bijlagen	42
Bijlage 1 : De MDGs in de partnerlanden van België.....	42
Bijlage 2 : De evolutie van de HDI in de partnerlanden van België.....	43
Bijlage 3 : Evolutie van het aandeel van de Belgische ODA gewijd aan de MDGs.....	44

Afkortingen

BBP	Bruto Binnenlands Product
BNI	Bruto Nationaal Inkomen
BOF	Belgisch Overlevingsfonds
BTC	Belgische Technische Coöperatie
CGIAR	<i>Consultative Group on International Agriculture Research</i>
CIALCA	<i>Consortium for Improving Agriculture-based Livelihoods in Central Africa</i>
DAC	Comité voor Ontwikkelingshulp (orgaan van de OESO)
DGOS	Directie-Generaal Ontwikkelingssamenwerking
DRC	Democratische Republiek Congo
FAO	Food and Agriculture Organisation - Organisatie voor Voeding en Landbouw
FOD	Federale Overheidsdienst
FTI	<i>Fast Track Initiative</i>
GBS	<i>General budget support</i> – algemene begrotingssteun
GMR	<i>Global Monitoring Report</i> (jaarlijkse publicatie van de Wereldbank over de MDGs)
HDI	<i>Human Development Index</i> – menselijke ontwikkelingsindex
HDR	<i>Human Development Report</i> (jaarlijkse publicatie van het UNDP)
HIPC	<i>Highly Indebted Poor Countries</i> - Arme landen met hoge schuldenlast
IDA	<i>International Development Association</i> - Internationale Ontwikkelingsassociatie
IFC	<i>International Finance Corporation</i> (Wereldbank) - Internationale Financieringsmaatschappij
ILO	<i>International Labour Organisation</i> - Internationale Arbeidsorganisatie
IMF	<i>International Monetary Fund</i> - Internationaal Monetair Fonds
IMO	Index van Menselijke Ontwikkeling
ISP	Indicatief samenwerkingsprogramma
MDGs	<i>Millennium Development Goals</i> - Millennium Ontwikkelingsdoelstellingen
MDRI	<i>Multilateral Debt Relief Initiative</i> - multilateraal schuldverlichtingsinitiatief
MIGA	<i>Multilateral Investment Guarantee Agency</i> - Multilateraal Agentschap voor Investeringsgarantie
MOL	Minst Ontwikkelde Landen
ODA	<i>Official Development Aid</i> - Officiële Ontwikkelingshulp
OESO	Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling
OL	Ontwikkelingslanden
PRSP	<i>Poverty Reduction Strategy Paper</i> - Strategiedocument voor Armoedebestrijding
UNAIDS	<i>Joint United Nations Programme on HIV/AIDS</i> - Gezamenlijk hiv/aids-programma van de Verenigde Naties
UNDGO	<i>United Nations Development Group Office</i>
UNDP	<i>United Nations Development Programme</i> - Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties
UNESCO	<i>United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation</i> VN-organisatie voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur
UNFPA	<i>United Nations Population Fund</i> - VN-Bevolkingsfonds
UNICEF	<i>United Nations Children's Fund</i> - Kinderfonds van de Verenigde Naties
U5MR	<i>Under Five Mortality Ratio</i> : sterftecijfer bij kinderen onder de vijf jaar
VN - UN	<i>United Nations</i> - Verenigde Naties
WB	<i>World Bank</i> - Wereldbank
WDI	<i>World Development Indicators</i> (jaarlijkse publicatie van de Wereldbank)

Krachtlijnen

Dit rapport voorleggen aan het parlement is van het grootste belang, niet zozeer omdat het een wettelijke verplichting is maar vooral omdat de Millenniumdoelstellingen (verder “de MDGs”) de kern vormen van het internationaal ontwikkelingsbeleid, inclusief uiteraard het Belgische. Hun vitaal belang voor politieke mobilisatie en sensibilisering ten bate van **menselijke ontwikkeling** kan moeilijk overschat worden. De MDGs hebben de enorme verdienste de zorg voor menselijke ontwikkeling in gemakkelijk en voor iedereen te begrijpen formules te hebben gegoten.

Zoals het rapport aantoont blijft de **realisatie van de MDGs ver achter op de verwachtingen**. In drie velden zitten we wereldwijd weliswaar op het goede spoor – armoede- en hongerbestrijding, gelijkheid tussen jongens en meisjes in de lagere school, en toegang tot drinkbaar water – maar op het gebied van universeel lager onderwijs, kindersterfte en toegang tot sanitaire voorzieningen is er aanzienlijke achterstand. En de cijfers qua moedersterfte blijven schrikbarend hoog.

Subsahara Afrika ligt het verst achterop. Dit is ontmoedigend, maar ook begrijpelijk. In het basisjaar 1990 startte Subsahara Afrika immers met een grote achterstand op de andere continenten. Vergeten we niet dat er vooral de laatste tien jaar ook veel vooruitgang is geboekt in Afrika.

Maar twee punten lijken me bijzonder verontrustend:

- (a) Drie recente, universele evoluties – **klimaatverandering, de voedselcrisis en de financieel-economische crisis** – brengen het risico mee dat de voortgang naar de MDGs afgeremd wordt via een aantal rechtstreekse en onrechtstreekse negatieve effecten op het tempo van de ontwikkeling.
- (b) In de **postconflict landen en de fragiele staten** is er geen of amper vooruitgang geboekt. Dit toont nogmaals aan hoe vitaal belangrijk veiligheid en degelijk bestuur zijn in het ontwikkelingsproces.

Het voorliggende rapport toont hoe de MDGs meer en meer bepalend en richtinggevend zijn voor het Belgische samenwerkingsbeleid. We willen die trend in de toekomst nog versterken. In dat opzicht lijkt het me onontbeerlijk dat we duidelijk zijn over hoe we de MDGs wel en niet wensen te interpreteren en te gebruiken. Laat ik dat hier kort even herhalen.

Zoals gezegd zijn de MDGs een instrument voor politieke mobilisering en sensibilisering, op landenniveau en wereldwijd, ten bate van menselijke ontwikkeling en armoedebestrijding. En ze geven ons een stel indicatoren om de voortgang (of het gebrek daaraan) te meten. Maar de MDGs zijn geen “*passe partout*” gebruiksaanwijzing of blauwdruk voor een ontwikkelingsstrategie die donoren of ontwikkelingslanden mechanistisch moeten gebruiken. Ze zijn al evenmin een stel “*one size fits all*” doelstellingen die door elk land bereikt moeten worden. De landen worden verwacht de MDGs, elk op zijn manier, te **integreren in een daadwerkelijk beleid ten bate van menselijke ontwikkeling**. Dat is “*ownership*”. De wereldgemeenschap kan – en moet – hen daarbij helpen. Maar de MDGs bereiken is geen louter kwestie van geld, laat staan van buitenlandse hulp. De MDGs bereiken is in de eerste plaats een zaak van het eigen beleid van de ontwikkelingslanden.

De Millenniumverklaring heeft het uitdrukkelijk over het creëren van voorwaarden die gunstig zijn voor armoedebestrijding en ontwikkeling, over ontwikkeling als een recht, over degelijk bestuur op alle niveaus, en over respect voor de mensenrechten. **De MDGs** zijn uitdrukkelijk bedoeld **als politiek instrument**. In de begrijpelijke ijver om de statistieken wereldwijd bij te houden wordt dat al te vaak vergeten. Als we de armen helpen om de MDGs te gebruiken om hun overheden op alle niveaus te confronteren met het gebrek aan vooruitgang, dan helpen we hen om mondiger te worden. Dat is pas echt “*ownership*”.

Het is op die manier dat we de MDGs proactief willen inzetten in onze binnenlandse sensibiliseringsprogramma's en in de dialoog met onze partnerlanden, met de Belgische partners die van onze subsidies genieten en met de multilaterale organisaties waarmee we samenwerken.

We weten dat de ontwikkelingslanden speciaal belang hechten aan **MDG 8**, het creëren van een wereldwijd partnerschap voor ontwikkeling. Deze doelstelling is een logisch complement bij de zeven andere. In dit partnerschap gaat het om **gedeelde verantwoordelijkheid van Noord en Zuid** om een correct beleid te voeren en de nodige middelen te mobiliseren. Het gaat dus lang niet alleen om ontwikkelingshulp, maar ook en vooral over degelijk beleid, correct bestuur, binnenlandse financiële middelen, investeringen, ontwikkeling van de privésector en dergelijke meer.

Zo begrepen onderschrijven we MDG 8. Dit blijkt in de eerste plaats uit de aanzienlijke stijging van onze ontwikkelingshulp, waar België resoluut het pad volgt om in 2010 het niveau van 0,7% van ons BNP te bereiken. Maar ook met betrekking tot de kwaliteit van de hulp zijn onze prestaties opmerkelijk. Onze stappen richting betere hulpeffectiviteit en de overgang naar “full core”-financiering van onze multilaterale partners zijn daar getuige van.

Op het internationale toneel zullen de MDGs speciale aandacht krijgen in de aanloop naar de **wereldtop in New York in september 2010**. België zal op dat ogenblik voorzitter zijn van de EU. We willen daar gebruik van maken om de inspanningen ten bate van menselijke ontwikkeling extra impuls te geven. Daarbij willen we vooral drie punten beklemtonen:

- De wereldwijd groeiende **ongelijkheid** is een probleem dat ontsnapt aan de MDGs zoals die nu geconcipieerd zijn: aangezien de MDG-indicatoren op gemiddelden berusten kan een land de MDGs halen terwijl intussen zijn armste bevolkingsdeel er slechter aan toe is. Statistieken die gedesaggregeerd zijn per bevolkingsgroep is de eerste stap. Een daadwerkelijk op de armsten gericht beleid is de tweede stap.
- Te veel MDG-statistieken zijn giswerk. Ze zijn daardoor onbetrouwbaar als basis voor een degelijk beleid. **Betere statistische gegevens** zijn onmisbaar als basis voor betere resultaten.
- De achterstand van de **postconflict landen en de fragiele staten** inzake menselijke ontwikkeling is onaanvaardbaar. In de eerste plaats zijn respect voor mensenrechten, veiligheid en goed bestuur essentieel. Daarnaast kan de internationale gemeenschap ertoe bijdragen om ook hier menselijke ontwikkeling te ondersteunen.

Charles Michel
Minister van Ontwikkelingssamenwerking

Voorwoord

Dit rapport wil een overzicht geven van de actie van België met betrekking tot de Millennium ontwikkelingsdoelstellingen (MDGs) in 2009, overeenkomstig de Belgische wet van 15 juni 2005. Op de Millenniumtop die in september 2000 in New York plaats had werd een globale politieke verbintenis aangegaan. Deze verbintenis behelsde het vastleggen van mondiale doelstellingen om de levenskwaliteit van honderden miljoenen mensen in de ontwikkelingslanden te verbeteren. Er werd overeengekomen dat tegen 2015 de doelstellingen op acht verschillende gebieden moeten zijn verwezenlijkt.

Dit rapport is het 4^e rapport over de bijdrage van België aan de verwezenlijking van de Millennium ontwikkelingsdoelstellingen. Het heeft een driedelige opzet: (1) de stand opmaken van de vorderingen en de achterstand inzake de verwezenlijking van de MDGs tegen de achtergrond van een economische crisis die rampzalige gevolgen heeft voor de ontwikkelingslanden, (2) de bijdrage van België aan de verwezenlijking van de MDGs in de kijker plaatsen, (3) stilstaan bij het werk dat de vertegenwoordigers van België verrichten bij de Verenigde Naties, het IMF en de Wereldbank.

Met de MDGs werd tussen Noord en Zuid een reëel ontwikkelingscontract aangegaan. De MDGs zijn globale doelstellingen die voor alle ontwikkelingslanden gelden. Om concreet gestalte te geven aan de MDGs moeten er verschillende middelen en strategieën worden gehanteerd. Wereldwijd werd ter zake evenwel nog te weinig vooruitgang geboekt. De gezondheid van moeders en kinderen, bijvoorbeeld, beantwoordt momenteel nog lang niet aan de vooropgestelde doelstelling. In Afrika is de situatie zorgwekkend ook al werd in een aantal landen van het Afrikaanse continent toch enige vooruitgang geboekt. De tragere vooruitgang is in het algemeen toe te schrijven aan de crisis die in bepaalde gevallen zeer nefaste gevolgen heeft voor de levenskwaliteit van de armsten, omdat ze zwaar weegt op de vooruitgang die de jongste jaren werd verwezenlijkt.

België stemde zijn samenwerkingsbeleid in grote mate af op de MDGs via de kanalen die het tot zijn beschikking heeft: op het niveau van de bilaterale samenwerking, de multilaterale samenwerking, de indirecte samenwerking via de ngo's en op het niveau van de sensibilisering. België heeft de financiële bijdragen voor de MDGs sinds 2000 aanzienlijk opgevoerd. Enerzijds, ging een groter aandeel van de officiële ontwikkelingshulp (ODA) naar de MDGs en, anderzijds, werden de budgetten in absolute cijfers aanzienlijk verhoogd. Ook is het zo dat België de doeltreffendheid van zijn hulp heeft versterkt, onder andere via een nieuw multilateraal financieringsbeleid. België stippelde op het gebied van gezondheidszorg ook een nieuwe strategie uit teneinde beter tegemoet te komen aan de behoeften ter zake. Momenteel wordt een nieuwe landbouwstrategie uitgewerkt om de uitdagingen op het gebied van voedselzekerheid aan te gaan.

Overeenkomstig de wet van 15 juni 2005 is het derde hoofdstuk van dit rapport gewijd aan het werk van de Belgische delegaties bij het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties (UNDP), het IMF en de Wereldbank. We zullen zien dat het werk van deze delegaties een belangrijk instrument is om de keuzes en algemene beleidsmaatregelen van deze instellingen te sturen zodat kan worden gewaakt over de verbintenissen die deze instellingen met betrekking tot de MDGs aangingen en over de samenhang van de ter zake genomen beleidsmaatregelen.

I. Globale voortgang van de MDGs

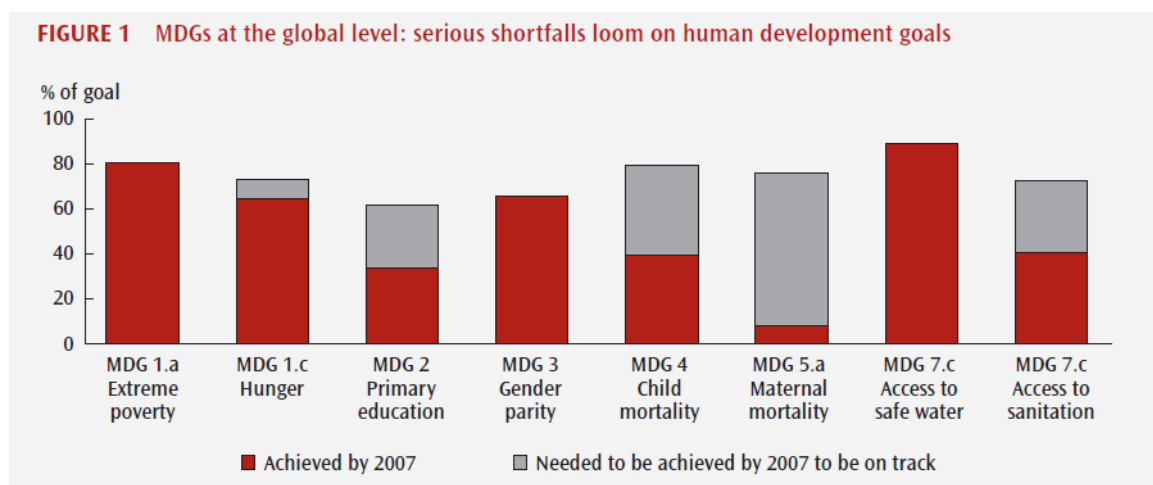
« We must strengthen global cooperation and solidarity, and redouble our efforts to reach the MDGs and advance the broader development agenda. Nothing less than the viability of our planet and the future of humanity are at stake.!»

Ban Ki-moon, The Millennium Development Goals Report 2009

1.1. Doelstellingen die het minder goed doen

Uit de rapporten die in 2009 werden bekendgemaakt door de Wereldbank, het IMF en de Verenigde Naties, met name het *Global Monitoring Report*, het *Millennium Development Goals Report of the United Nations* en de *World Development Indicators*, blijkt al snel dat de tot nog toe gemaakte vorderingen inzake de verwezenlijking van de Millennium ontwikkelingsdoelstellingen (MDGs) ruimschoots ontoereikend zijn.

Onderstaande grafiek (Figuur 1) geeft een algemeen overzicht van de vorderingen of de achterstand op elk gebied. Zoals het zich ook al de jaren voordien aankondigde, toont de grafiek dat drie van de zeven voornoemde doelstellingen in principe op de goede weg zijn, ook al werden ze nog niet helemaal verwezenlijkt, met name : armoedebestrijding, gelijkheid tussen jongens en meisjes in de lagere school en toegang tot drinkbaar water. Het uitblijven van enige vooruitgang inzake het terugdringen van de moedersterfte geeft daarentegen reden tot bezorgdheid. Ook de cijfergegevens over universeel lager onderwijs, kindersterfte en toegang tot sanitaire voorzieningen wijzen op een aanzienlijke achterstand. Deze doelstellingen zullen wereldwijd niet verwezenlijkt zijn tegen 2015.

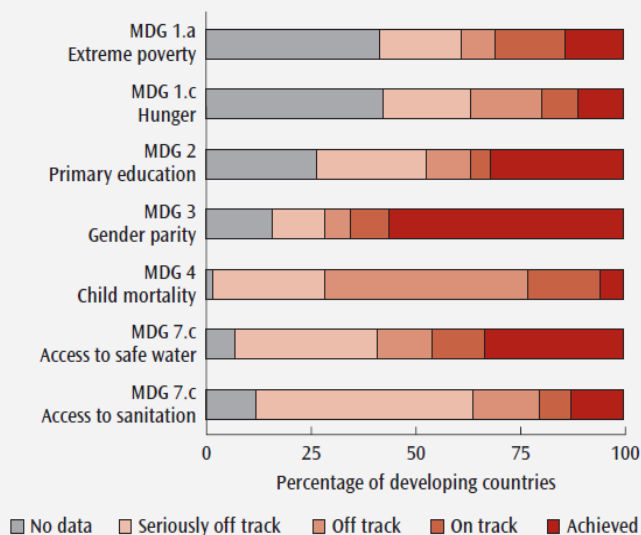
Bron: Global Monitoring Report 2009

Op basis van de huidige trends gaan de analisten ervan uit dat een groot aantal landen de meeste doelstellingen niet zullen verwezenlijken, ook al slagen ze er weliswaar in een aantal ervan te halen. Een groot aantal landen volgen niet de juiste richting om de MDGs te kunnen verwezenlijken.

Ondanks de geboekte vooruitgang zal sub-Sahara Afrika er als regio niet in slagen ook maar één MDG tegen 2015 te halen, wat niet echt verbazing hoeft te wekken. In 1990, het referentiejaar voor de MDGs, had sub-Sahara Afrika immers al een grote achterstand op de andere continenten. Net zoals in 2008 geeft de globale voortgang inzake de MDGs ook nu weer reden tot ongerustheid, enerzijds, wat de vastgestelde achterstand in de verwezenlijking van de doelstellingen tegen 2015 betreft, en, anderzijds, wat de geografische ongelijkheid van deze achterstand aangaat. Bijvoorbeeld, nagenoeg alle landen van sub-Sahara Afrika scoren slecht op alle gebieden, onder meer op het gebied van de armoedebestrijding. Het zijn de landen met een middelgroot inkomen die de grootste vooruitgang hebben geboekt. Naar verwachting zijn het de kwetsbare landen en de conflictlanden die de grootste achterstand optekenen.

Onderstaande tabel (figuur 3) verschaft meer duidelijkheid over de stand van zaken en de voortgang van de 7 doelstellingen. Zoals kan worden vastgesteld, plaatst deze tabel een en ander in het juiste perspectief en nuanceert ze enigszins de vorderingen die bijvoorbeeld op het gebied van armoedebestrijding werden geboekt. Wat ook opvalt is het nijpende gebrek aan gegevens, waardoor het moeilijk is de bewegingen inzake de verwezenlijking van de MDGs goed op te volgen.

FIGURE 3 Most countries are falling short of most MDGs

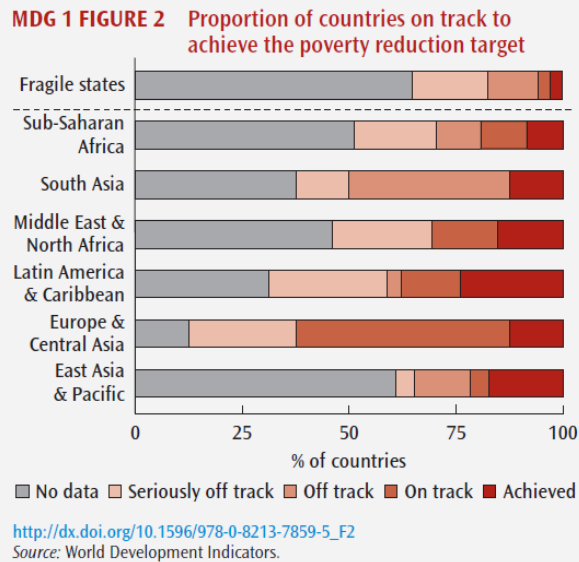
Bron: GMR 2009

Deze bewegingen worden voorgesteld en gebundeld in de vorm van algemene standaardgemiddelden. De sterke ongelijkheden tussen verschillende landen en tussen de verschillende sociale klassen van eenzelfde land, vallen er niet uit af te leiden. Het is ook zo dat deze ongelijkheden de jongste jaren nog gestaag zijn toegenomen. Het is ook zaak niet uit het oog te verliezen dat de geboekte vooruitgang niet altijd de armsten en meest behoeftigen ten goede kwam. Bewijs daarvan zijn de volgende groepen die het slechtst scoren: de plattelandsgemeenschappen, de armste gezinnen, kinderen, vrouwen, personen met een handicap en de etnische minderheden¹. We staan best even stil bij de vooruitgang die werd geboekt per MDG.

1.1.1. Armoede- en hongerbestrijding (MDG 1)

De bewegingen in termen van armoede(-) en hongerbestrijding hebben een sterke impact omdat ze in grote mate doorslaggevend zijn voor de verwezenlijking van de andere doelstellingen.

¹ « *Millennium Development Goals* », Rapport van de Verenigde Naties 2009, p.5

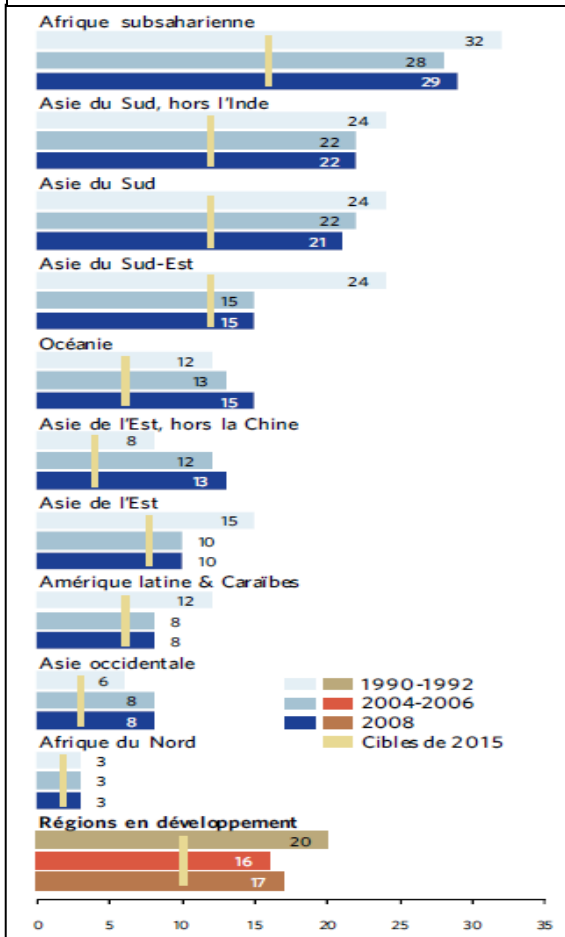
Zoals steeds het geval is, moeten de cijfergegevens enigszins worden genuanceerd en vanuit verschillende invalshoeken worden bekeken. Zo moeten, bijvoorbeeld, de vorderingen inzake armoedebestrijding met enige behoedzaamheid worden geïnterpreteerd. Het aantal mensen dat in extreme armoede leeft, m.a.w. dat het moet stellen met minder dan 1,25 \$/dag, is gedaald van 1,8 miljard in 1990 naar 1,4 miljard in 2005, wat neerkomt op 25% in plaats van 42% van de wereldbevolking. Maar de 400 miljoen mensen die uit de extreme armoede raakten, leven hoofdzakelijk in Oost-Azië en China.

In sub-Sahara Afrika valt een relatieve daling op te tekenen van het aantal mensen dat in extreme armoede leeft aangezien hun aandeel is afgenomen van 58% in 1990 tot 51% in 2005. Toch mag hierbij niet uit het oog worden verloren dat, uitgedrukt in absolute cijfers, het aantal mensen dat in extreme armoede leeft gestegen is van 296 miljoen in 1990 naar 388 miljoen in 2005, een gevolg van het demografisch verloop (sterke bevolkingstoename).

De hiervoor aangegeven positieve trend inzake de bestrijding van de honger werd in 2008 omgebogen, wat grotendeels was toe te schrijven aan de stijging van de voedselprijzen. Kinderen worden hierdoor het zwaarst getroffen omdat ondervoeding ernstige gevolgen kan hebben voor hun ontwikkeling en hun gezondheid. Tussen 2005 en 2008 hadden 160 à 200 miljoen meer mensen met extreme armoede te kampen als gevolg van de stijging van de voedselprijzen, en minstens 100 miljoen daarvan zullen ook in 2009 nog in extreme armoede leven. Vandaag lijden meer dan één miljard mensen honger en lijden twee miljard mensen aan ondervoeding. De bestrijding van ondervoeding zou nochtans een multiplicatoreffect hebben voor de verwezenlijking van andere MDGs, zoals de MDG inzake kindersterfte, de MDG inzake moedersterfte en de MDG inzake onderwijs.

**De vooruitgang op het gebied van
hongerbestrijding wordt afgeremd door de
sterke stijging van de voedselprijzen**

Percentage van de bevolking dat lijdt aan
ondervoeding, 1990-92, 2004-2006 en 2008

Bron : Millennium Development Goals Report 2009 of the United Nations.

Ook opvallend in de ontwikkelingslanden is de grote kloof tussen rijk en arm. Uit de basisgegevens over armoede blijkt dat de rijkste 20% van de bevolking goed is voor 40% van het nationale verbruik, wat veel meer is dan het verbruik van 2 à 9% door het armste vijfde van de bevolking. In sub-Sahara Afrika en in de kwetsbare Staten is de kloof tussen het rijkste vijfde van de bevolking en het armste vijfde het grootst.

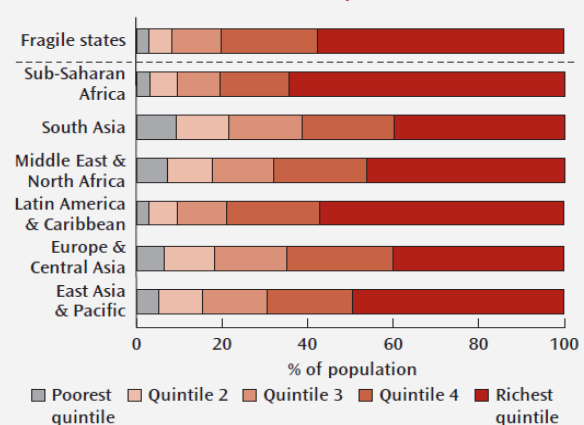
De segmenttreeksen die hiernaast staan afgebeeld, geven het verloop aan van het percentage van de bevolking dat in verschillende regio's aan ondervoeding lijdt.

Hieruit valt af te leiden dat vooral in sub-Sahara Afrika het percentage van de bevolking dat lijdt aan ondervoeding ook het meest honger lijdt. Hoewel er sinds 1990 een lichte verbetering van de situatie viel waar te nemen – die onlangs weer een ernstige terugval kende – ligt het tempo van de vorderingen te laag om de MDG hongerbestrijding in deze regio tegen 2015 nog te kunnen verwezenlijken.

In de regio's Zuid-Oost-Azië en Latijns-Amerika doet zich het omgekeerde voort. In elk van deze regio's wordt ter zake de grootste vooruitgang geboekt aangezien het percentage van de bevolking dat aan ondervoeding lijdt, met 33% is afgenomen.

In West-Azië is het probleem van de ondervoeding daarentegen erg verslechterd. Uitgedrukt in absolute cijfers is de ondervoeding daar met 25% gestegen, ook al treft ze relatief minder mensen in deze regio (ongeveer viermaal minder dan in sub-Sahara Afrika).

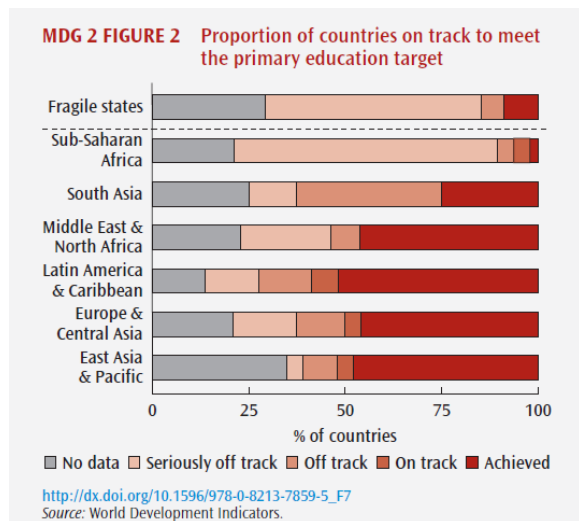
MDG 1 FIGURE 3 Share of poorest and richest quintiles in national consumption

http://dx.doi.org/10.1596/978-0-8213-7859-5_F3
Source: World Bank staff estimates.

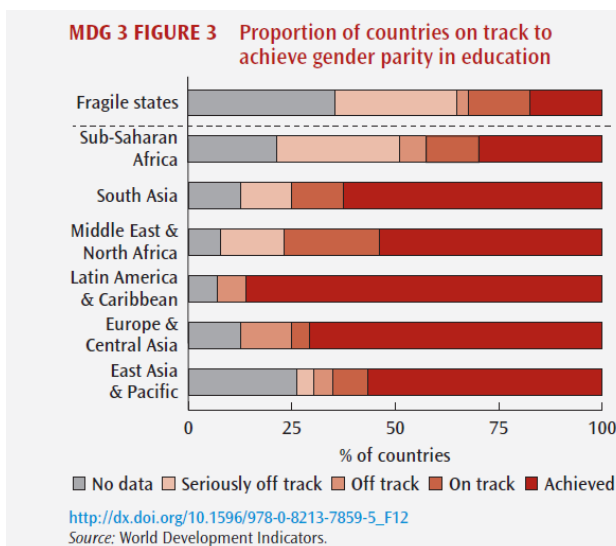
1.1.2. Lager onderwijs voor iedereen (MDG2)

Op het gebied van de MDG lager onderwijs voor iedereen wordt vooruitgang geboekt, ook al gaat meer dan 10% van de schoolrijpe kinderen niet naar de lagere school. In 2007 stond deze 10% voor 72 miljoen kinderen. Dat nu meer kinderen school lopen is een gunstig gevolg van de stijging van de nationale uitgaven voor onderwijs. Deze gunstige ontwikkeling dreigt nu ernstig hinder te zullen ondervinden van zowel de economische crisis als van de bevolkingsgroei².

Zeventien van de 24 landen in Latijns-Amerika en de Caraïben, 13 van de 18 landen in Europa en Centraal-Azië, en 12 van de 14 landen in Oost-Azië en de Stille Zuidzee (waarvoor gegevens beschikbaar zijn) hebben MDG 2 reeds verwezenlijkt of zijn op de goede weg. Andere regio's boekten weinig vooruitgang: 3 van de 5 landen in Zuid-Azië en 33 van de 36 landen in sub-Sahara Afrika zullen er allicht niet in slagen deze doelstelling te verwezenlijken. Ook de kwetsbare Staten scoren ter zake slecht. Slechts 3 van de 22 landen waarover gegevens beschikbaar zijn, hebben de doelstelling verwezenlijkt.

1.1.3. Bevordering van gendergelijkheid en empowerment van de vrouwen (MDG3)

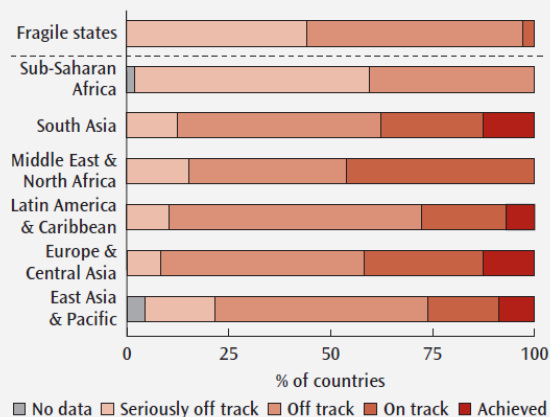
In de onderwijssector krijgt de doelstelling inzake gendergelijkheid wereldwijd alsmaar meer vorm. De doelstelling de genderongelijkheid in het lager en het secundair onderwijs tegen 2005 volledig weg te werken, werd niet verwezenlijkt. Het secundair onderwijs telt duidelijk meer jongens dan meisjes. In het hoger onderwijs zijn jonge vrouwen dan weer beter vertegenwoordigd. In 2007 bewerkstelligden 60 % van de landen gendergelijkheid in het lager onderwijs en 30% in het secundair onderwijs.

Wat de werkgelegenheid betreft, is het voor vrouwen moeilijker om fatsoenlijk werk te vinden. Op het niveau van de parlementaire vertegenwoordiging neemt het aantal vrouwen langzaam toe. In januari 2009 bedroeg het aantal vrouwelijke parlementsleden gemiddeld 18%.

² « Objectifs du Millénaire pour le Développement », Rapport van de Verenigde Naties 2009, p.15

1.1.4. De sterfte van kinder jonger dan vijf jaar terugdringen (MDG4)

MDG 4 FIGURE 2 Proportion of countries on track to achieve the child mortality target

http://dx.doi.org/10.1596/978-0-8213-7859-5_F16
Source: World Development Indicators.

Het sterftcijfer van kinderen jonger dan vijf neemt wereldwijd gestaag af. In 2007 werden voor 1000 levende geboorten nog 67 overlijdens opgetekend, in 1993 waren dat er nog 93. Dit betekent dat in 2007 ongeveer 9 miljoen kinderen zijn overleden ingevolge grotendeels te voorkomen of makkelijk te behandelen oorzaken. Sub-Sahara Afrika neemt momenteel de helft van alle overlijdens van kinderen jonger dan vijf jaar voor zijn rekening.

Slechts 33 van de 142 landen waarover gegevens beschikbaar zijn, haalden de doelstelling het sterftcijfer van kinderen jonger dan vijf jaar tussen 1990 en 2015 met tweederde terug te dringen of zijn op de goede weg. Het ziet er niet naar uit dat de landen van sub-Sahara Afrika of de kwetsbare staten

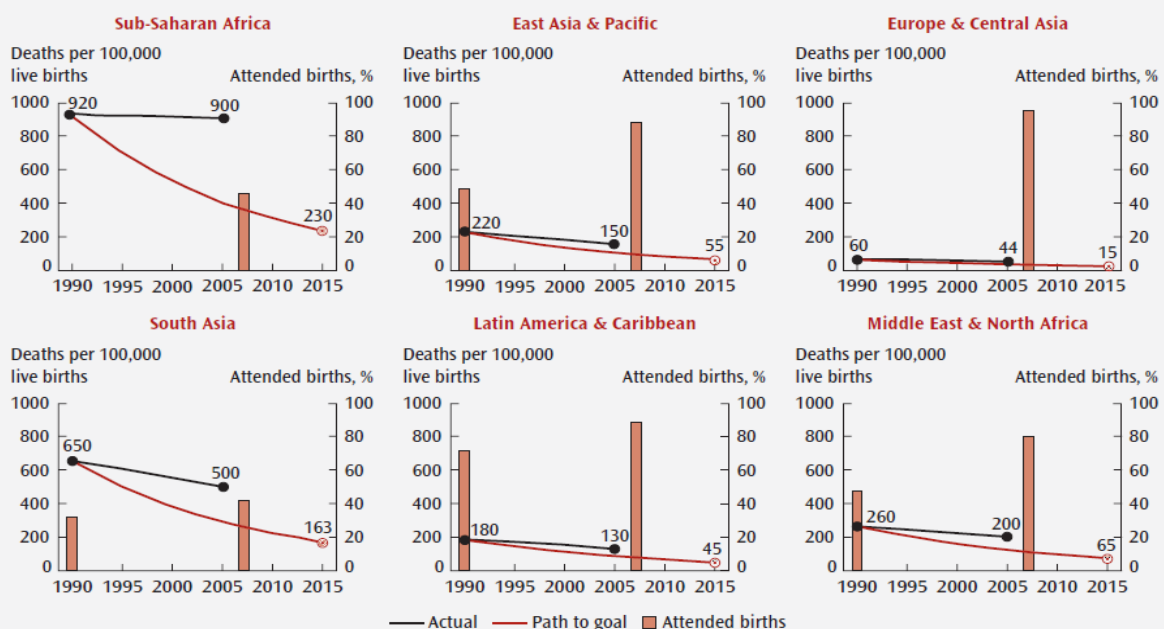
ook maar op weg zijn deze doelstelling te verwezenlijken, met uitzondering van één kwetsbare Staat op een totaal van 34.

1.1.5. De gezondheid van de moeders verbeteren (MDG5)

Jaarlijks sterven 536 000 vrouwen en meisjes aan de gevolgen van verwikkelingen tijdens de zwangerschap, tijdens de bevalling of in de zes weken die daarop volgen. De gezondheid van de moeders is een van de gezondheidsindicatoren die de grootste kloof tussen arm en rijk aangeeft. De helft van de moedersterfte (265 000) had plaats in sub-Sahara-Afrika. Toch is het zo dat alle regio's wereldwijd sinds 1995 vooruitgang hebben geboekt op het gebied van bevallingen met de hulp van geschoolde gezondheidswerkers.

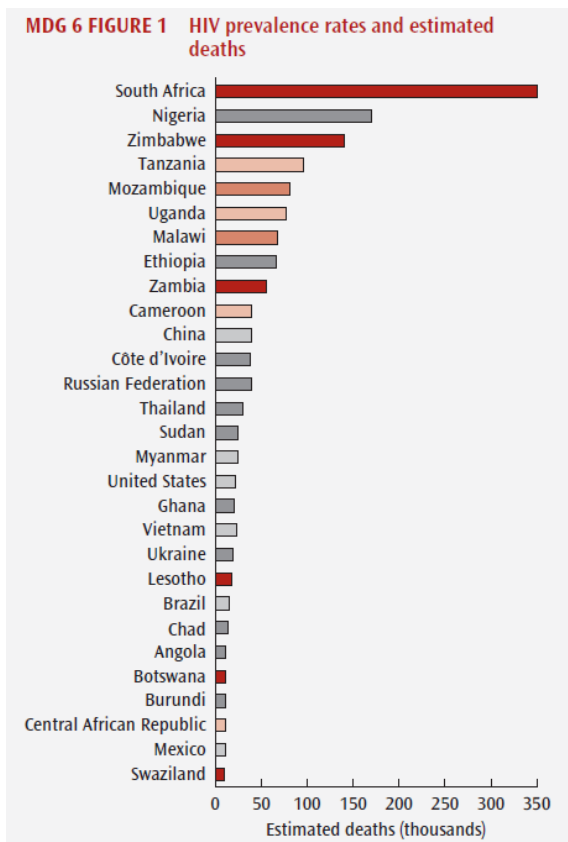
Onderstaande tabel illustreert dat de huidige ontwikkelingen (zwarte curves) niet in lijn zijn met de ontwikkelingen die in theorie werden vooropgesteld om de MDGs te verwezenlijken (rode curves).

MDG 5 FIGURE 1 Maternal mortality rates

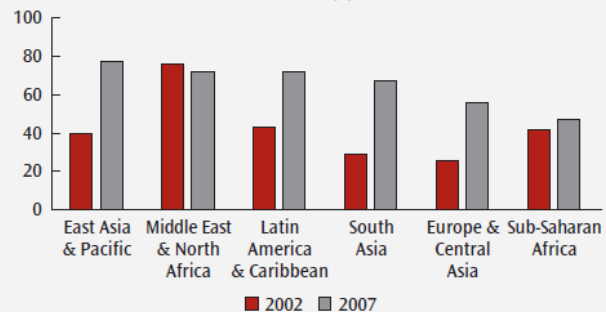
1.1.6. Bestrijding van Hiv/aids, malaria en andere ziektes (MDG6)

In 2006 stierven nagenoeg een miljoen mensen aan malaria, waarvan 95% in Afrika. Er werd nochtans veel vooruitgang geboekt in de bestrijding van deze armoedeziekte, grotendeels omdat er meer financiële middelen voor werden uitgetrokken en omdat meer inspanningen worden gedaan om de ziekte onder controle te houden. Tussen 2004 en 2007 stegen de uitgaven van de internationale gemeenschap voor de bestrijding van malaria van 250 miljoen dollar naar 700 miljoen dollar.

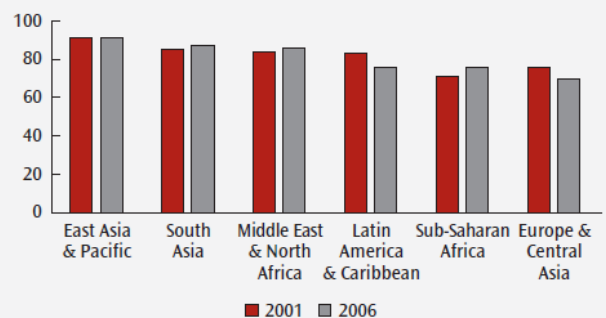

MDG 6 FIGURE 3 Tuberculosis detection and treatment

Tuberculosis cases detected under DOTS (%)

Tuberculosis treatment success rate (% of registered cases)

http://dx.doi.org/10.1596/978-0-8213-7859-5_F26
Source: World Development Indicators.

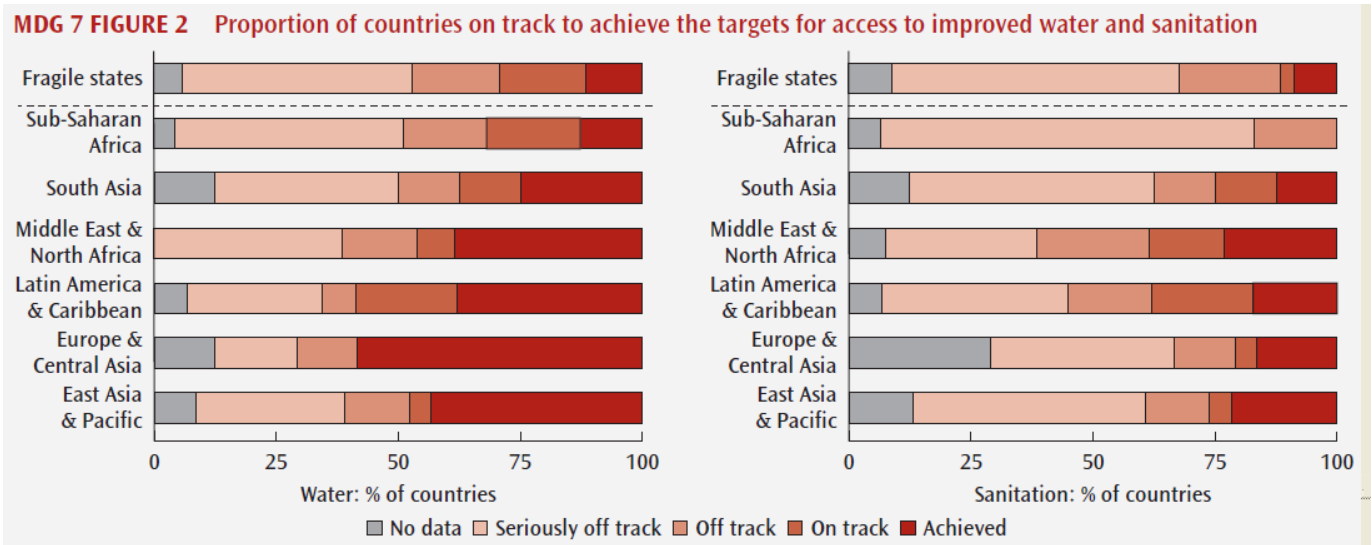
Het aantal nieuw met hiv besmette personen kende een piek in 1996 en daalde tot 2,7 miljoen in 2007. Dit gunstige verloop is grotendeels het gevolg van de daling op jaarbasis van het aantal nieuwe besmettingen in sommige landen. In 2007 overleden nog 2 miljoen mensen aan de gevolgen van hiv/aids omdat meer mensen in de armste landen toegang hadden tot een antiretrovirale behandeling. In 2007 werd het aantal met hiv besmette personen geraamd op 33 miljoen. Tweederde daarvan leeft in sub-Sahara-Afrika, het merendeel zijn vrouwen.

1.1.7. Zorgen voor een duurzaam milieu (MDG7)

Tussen 2005 en 2006 steeg de uitstoot van koolstofdioxide die verantwoordelijk is voor het broeikaseffect met 2,5%. Uit het jongste rapport van de Verenigde Naties blijkt dat veel meer

inspanningen nodig zijn om de bedreigde dier- en plantensoorten en ecosystemen te beschermen. Het tempo van de ontbossing ligt alarmerend hoog.

Tussen 1990 en 2006 hadden 1,1 miljard meer mensen toegang tot toiletten, latrines en tot andere verbeterde hygiënevoorzieningen. Maar MDG7 stelt dat dit aantal tegen 2015 nog met 1,4 miljard moet stijgen. Wat de toegang tot drinkwater betreft, zijn alle landen wereldwijd op de agenda vooruit. Toch ondervinden nog een aantal landen tal van hinderpalen: 884 miljoen mensen hebben wereldwijd nog steeds geen toegang tot drinkwater en moeten het zonder zuiver water stellen om te koken, zich te wassen en voor andere huishoudelijke taken. Van die 884 miljoen mensen leeft 84% (746 miljoen) op het platteland.

1.2. De economische crisis bedreigt de geboekte vooruitgang

De wereld bevindt zich in een ernstige economische crisis. Daardoor komt de verwezenlijking van de MDGs die reeds onrustbarende vertraging had opgelopen, nog meer in het gedrang. De deskundigen zijn van mening dat de crisis tot gevolg zal hebben dat minder kinderen naar school zullen kunnen en dat de regeringen minder geld zullen besteden aan de sociale sectoren (als gevolg van de lagere belastinginkomsten en de beperkte financiële mogelijkheden). Uit de eerste analyses van 2009 blijkt dat jaarlijks 200.000 à 400.000 meer kinderen zullen sterven dan oorspronkelijk vooropgesteld. De Wereldbank voorspelt dat het kindersterftecijfer in de periode 2009-2015 1,4 en 2,8 miljoen hoger zal liggen. Nog volgens de Wereldbank heeft veertig procent van de arme landen als gevolg van de crisis erg te lijden onder armoede. In 2009 werd de vooropgestelde economische groei in de ontwikkelingslanden bijgesteld tot nog slechts een vierde van de groei waarvan werd uitgegaan vóór de crisis. Door de wereldwijde daling met één procent van de economische groei verzeilen ongeveer 20 miljoen meer mensen in de armoede. Volgens de ramingen zullen in 2009 tussen 55 en 90 miljoen meer mensen in extreme armoede leven³.

³ Uit : GMR 2009, p.14 bron « The Expected Impact of the Global Financial Crisis on the World's Poorest », door de Wereldbank voorbereide nota

Deze bevinding toont in welke mate de vooruitgang die inzake de MDGs wordt geboekt gevoelig is voor economische conjuncturele crisissen zoals een stijging van de voedselprijzen of de economische en financiële crisis in 2008. Dit wijst er andermaal op dat ontwikkeling kadert in een groter economisch geheel dat deels bepalend is voor de eerlijke verdeling van de basismiddelen onder alle mensen.

Omdat de exportinkomsten in de ontwikkelingslanden gedaald zijn kunnen deze landen minder nationale middelen vrijmaken voor ontwikkeling..

1.3. De uitdagingen van het wereldpartnerschap (MDG8)

MDG 8 beoogt het tot stand brengen van een wereldpartnerschap op het gebied van ontwikkeling. MDG 8 stoelt op vijf subgebieden: (1) Officiële ontwikkelingshulp (ODA), (2) de toegang tot de markt van de westerse landen, (3) een houdbaar schuldenniveau, (4) de toegang tot basisgeneesmiddelen tegen een redelijke prijs en (5) de toegang tot nieuwe technologieën.

MDG 8 is des te belangrijker omdat ze de zeven eerste MDGs helpt te verwezenlijken. Het is immers de bedoeling dat de versterkte partnerschappen zorgen voor de noodzakelijke steun voor de verwezenlijking van de andere ontwikkelingsdoelstellingen. Ter vergelijking, MDG 8 moet worden verwezenlijkt via de 7 eerste doelstellingen die worden geëvalueerd aan de hand van 15 indicatoren (op een totaal van 60 indicatoren voor de 8 MDGs). Het aanzienlijk aantal doelstellingen en indicatoren in verband met deze MDG8 illustreert het belang en de complexiteit ervan.

1.3.1. Officiële ontwikkelingshulp

De inspanningen om de ODA op te voeren waren hoegenaamd geen groot succes⁴. Slechts vijf landen slaagden in de verwezenlijking van de doelstelling inzake het besteden van 0,7% van het bruto nationaal inkomen aan de ODA of deden nog beter. Conform zijn verbintenissen zal België deze 0,7%-doelstelling in 2010 halen. In 2008 bedroegen de ODA-uitgaven evenwel 119,8 miljard dollar (een stijging met 10,2%), een nooit eerder gezien bedrag. Ook de landen die geen lid zijn van de Commissie voor ontwikkelingsbijstand (DAC) van de OESO boekten goede resultaten, met een stijging van de ODA van 1,5 miljard dollar in 2000 tot 5,1 miljard dollar in 2006⁵. De financiële bijstand aan de minst-ontwikkelde landen (MOL) lag daarentegen lager dan het totaal van de aangegane verbintenissen. Alleen België, Ierland en het Verenigd Koninkrijk alsmede Noord-Ierland haalden de doelstelling van 0,15 % à 0,20 % van hun BNI voor de MOL. Daarnaast wordt ook de vooruitgang inzake de kwalitatieve verbetering van de ODA (voorspelbaarheid, voorwaardelijkheid, harmonisatie) afgeremd.

1.3.2. Toegang tot de markten

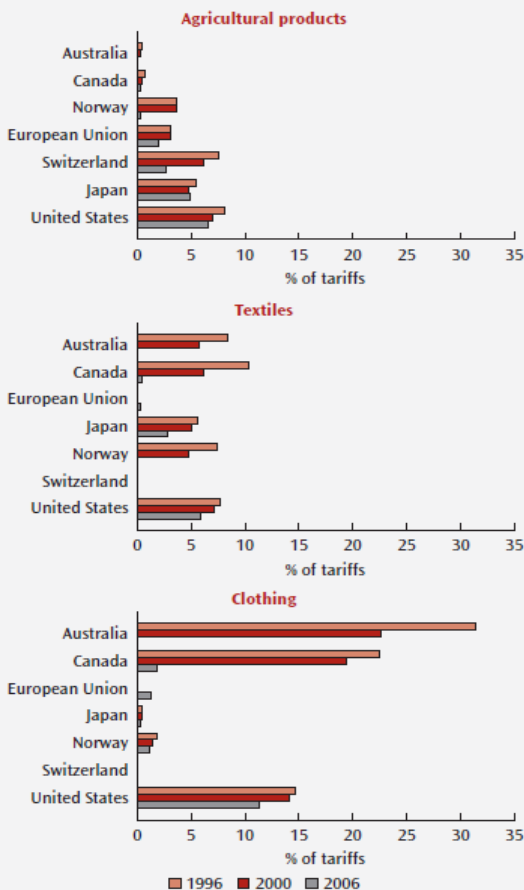
Ook met betrekking tot de doelstelling inzake het creëren van een open multilateraal handels- en financieel stelsel, dat stoelt op voorspelbare en non-discriminatoire regels, en de gewaarborgde toegang van een van invoerrechten vrijgestelde en niet aan quota gebonden export uit de minst-

⁴ « *Résultat du Partenariat mondial pour la réalisation des objectifs du Millénaire pour le développement* », Verenigde Naties, 2009, p. vii

⁵ Ibidem, p.v.iii

ontwikkelde landen (MOL), werd slechts langzaam vooruitgang geboekt⁶. De verwezenlijking van de MDGs werd nog bemoeilijkt door het moeizame verloop van de onderhandelingscyclus op handelsgebied van Doha (de zogenoemde « Ontwikkelingscyclus»). Deze heeft ten doel maatregelen aan te nemen die tegemoetkomen aan de noden van de ontwikkelingslanden. Het rapport stelt duidelijk hoe belangrijk het voor OL is om makkelijker toegang te krijgen tot de markten van de ontwikkelde landen, vooral voor de MOL, en om de ontwikkelingslanden voldoende ruimte te laten zodat ze hun economie kunnen diversifiëren, de werkgelegenheid kunnen versterken en voedselzekerheid kunnen bewerkstelligen.

MDG 8 FIGURE 4 Average tariff imposed by developed countries on least developed countries

http://dx.doi.org/10.1596/978-0-8213-7859-5_F35
 Sources: United Nations Conference on Trade and Development, World Trade Organization, and International Trade Center.

De grafieken hiernaast tonen het peil van de douane- en tarifaire belemmeringen in de ontwikkelde landen ten aanzien van de export uit de ontwikkelingslanden.

We kunnen vaststellen dat de douanebelemmeringen in de meeste onderzochte landen afnemen.

Daarnaast kunnen we zien dat in 2008 in de ontwikkelde landen nog vrij veel protectionistische maatregelen gelden ten aanzien van de landbouwproducten van de ontwikkelingslanden, een sector waar de grote meerderheid van de actieve bevolking is tewerkgesteld.

1.3.3. Een houdbaar schuldenniveau

Wat het zoeken naar een alomvattende oplossing voor de schuldenlast van de ontwikkelingslanden betreft, werd op een aantal punten grote vooruitgang geboekt. Toch zullen de inspanningen moeten worden opgevoerd om ook de schuldenlast te verlichten van de landen die nog niet voor

⁶ « *Résultat du Partenariat mondial pour la réalisation des objectifs du Millénaire pour le développement* », Verenigde Naties, 2009, p. ix

soortgelijke initiatieven in aanmerking kwamen. Tal van ontwikkelingslanden⁷ moeten nog steeds meer middelen vrijmaken voor de schuldendienst dan de middelen die ze kunnen besteden aan onderwijs of volksgezondheid. Sommige schuldeisers van de overheids- en de privésector hebben hun bijdrage aan de schuldenverlichting van de ontwikkelingslanden nog altijd niet vereffend. Het is raadzaam technische bijstand te blijven verlenen om de ontwikkelingslanden te helpen hun capaciteit op het gebied van schuldbeheer te versterken.

Verlichting van de multilaterale schuld van de 11 partnerlanden van België

Schuldenverlichting toegekend in het kader van: (in miljoen \$)	HIPC-initiatief	MDRI-initiatief
Benin	366	604
Bolivia	1.856	1.596
Burundi	908	53
Dem. Rep. Congo	7.636	...
Mali	752	1.043
Mozambique	2.992	1.057
Niger	899	519
Rwanda	908	225
Senegal	682	1.374
Tanzania	2.828	2.038
Oeganda	1.434	1.805
Totaalbedrag voor deze 11 landen die deel uitmaken van onze 18 partnerlanden	21.261	10.314

De bovenstaande tabel toont het peil van de schuldenverlichting die sommige van onze partnerlanden hebben kunnen genieten in het kader van het « Initiatief voor de arme landen met een zware schuldenlast » (HIPC) en in het kader van het « Initiatief voor de verlichting van de multilaterale schuld » (MDRI).

Samengevat, valt uit deze tabel af te leiden dat de DRC, Mozambique en Tanzania de grootste begunstigden waren van de schuldenverlichting in het kader van het HIPC-initiatief omdat ze in aanmerking kwamen voor een schuldenverlichting ten bedrage van respectievelijk 7,6 miljard, 2,9 miljard en 2,8 miljard.

In het kader van het MDRI-initiatief waren Tanzania, Oeganda en Bolivia de landen die de grootste begunstigden waren van een schuldenverlichting, ten bedrage van respectievelijk 2 miljard, 1,8 miljard en 1,6 miljard.

⁷ In 2006, dienden 10 ontwikkelingslanden meer middelen uit te trekken voor de schuldendienst dan de middelen die ze konden vrijmaken voor onderwijs. Voor 52 ontwikkelingslanden liggen de aflossingen voor de schuldendienst hoger dan het budget volksgezondheid.

Het HIPC-initiatief is een alomvattend geheel van maatregelen om de schuldenlast van arme landen met een zware schuldenlast te verlichten. Het initiatief werd in 1996 opgezet en behelst aanpassings- en hervormingsprogramma's die worden gesteund door het IMF en de Wereldbank. Tot op heden werd een schuldenverlichting voor een totaalbedrag van 51 miljard dollar goedgekeurd ten gunste van 35 landen, waaronder 29 landen in Afrika.

Het MDR-initiatief: initiatief voor de verlichting van de multilaterale schuld (MDRI) behelst de volledige kwijtschelding van de toegestane schuldvorderingen bij drie multilaterale instellingen (IMF, de Internationale Ontwikkelingsassociatie (IDA) van de Wereldbank en het Afrikaans Ontwikkelingsfonds voor alle lage-inkomenslanden, teneinde deze landen te helpen vooruitgang te boeken op het gebied van de MDGs.

1.3.4. Toegang tot basisgeneesmiddelen aan een redelijke prijs

De gezamenlijke doelstelling van de overheid en de privésector basisgeneesmiddelen in de ontwikkelingslanden aan een redelijke prijs aan te bieden, is nog lang niet verwezenlijkt. Zowel van de zijde van de overheidssector als van die van de privésector worden nog veel te weinig geneesmiddelen beschikbaar gesteld. In sommige gevallen liggen de prijzen zelfs veel hoger dan de internationaal gehanteerde prijzen, wat betekent dat ze niet binnen het bereik zijn van de armen.

1.3.5. Toegang tot de nieuwe technologieën

De doelstelling de informatie- en communicatietechnologieën voor iedereen toegankelijk te maken heeft snel vooruitgang geboekt, wat de mobiele telefonie betreft. De toegang tot het internet liep daarentegen vertraging op. Algemeen kan worden gesteld dat de digitale kloof tussen de ontwikkelde landen en de ontwikkelingslanden alleen nog maar wijder wordt, deels als gevolg van het gebrek aan extra-infrastructuur. De overdracht van technologie is van wezenlijk belang om de productiviteit te verhogen, de economische groei te steunen en de dienstverlening te verbeteren. De gevolgen van de voedselcrisis en van de klimaatverandering wijzen op de noodzaak dringend vaart te zetten achter de overdracht van technologie. Hiermee wordt beoogd een snellere landbouwontwikkeling te bevorderen en de aanpassing aan de klimaatverandering te vergemakkelijken.

1.4. Voortgang van de MDGs in de partnerlanden van de Belgische samenwerking

Nadere gegevens over het verloop van de verschillende MDG-indicatoren voor elk van de 18 partnerlanden van de Belgische samenwerking zijn terug te vinden in het *Global Monitoring Report* van de Wereldbank. Dit geeft een vrij duidelijk overzicht van de in de loop der jaren geboekte vooruitgang.

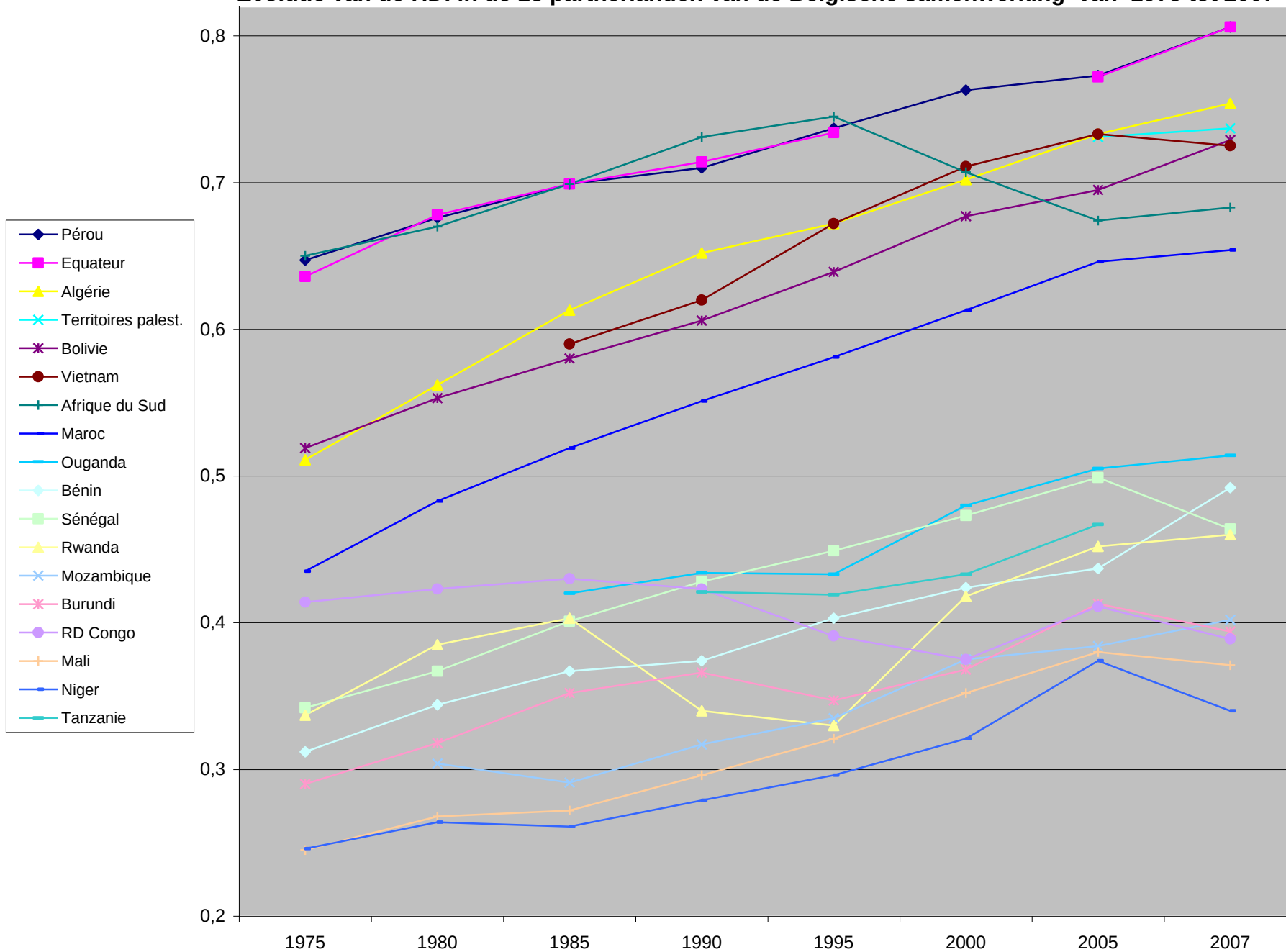
Om de vooruitgang inzake de verwezenlijking van de MDGs weer in het juiste perspectief te plaatsen, moet nader worden ingegaan op een aantal aspecten die bepalend zijn voor het niveau van menselijke ontwikkeling van de partnerlanden van de Belgische samenwerking. Onderstaande tabel is afgestemd op het *Human Development Report 2009*⁸. De analyse van het verloop van de menselijke ontwikkelingsindex (HDI) geeft meteen een overzicht van de vooruitgang inzake de menselijke ontwikkeling, een basisbeginsel dat aan de MDGs ten grondslag ligt.

Er is een duidelijk onderscheid tussen twee groepen landen. De HDI van de eerste groep landen bedraagt tussen 0,65 en 0,80. Tot deze eerste groep behoren landen zoals Peru, Ecuador, Algerije, de Palestijnse Gebieden, Bolivia, Vietnam, Zuid-Afrika en Marokko. Met uitzondering van Zuid-Afrika en Vietnam, boeken al deze landen vooruitgang. Ze staan een eind verder dan alle andere partnerlanden van België die in sub-Sahara Afrika gelegen zijn en die deel uitmaken van de tweede groep landen, die het veel minder goed doet. Tot de tweede groep behoren landen zoals Oeganda, Benin, Senegal, Rwanda, Mozambique, Burundi, de DRC, Mali, Niger en Tanzania. De HDI van deze groep landen bedraagt tussen 0,35 en 0,5 wat zeer laag is. Wat nog het meest zorgen baart is dat, met uitzondering van Benin, Oeganda, Mozambique en Rwanda, de HDI van al deze partnerlanden van België naar omlaag gaat.

→ nadere cijfergegevens over het verloop van de HDI van de 18 partnerlanden van de Belgische samenwerking zijn terug te vinden in **Bijlage 2**.

⁸ UNDP, « Human Development Report 2009 », New York, 2009

Evolutie van de HDI in de 18 partnerlanden van de Belgische samenwerking van 1975 tot 2007

Om een algemeen overzicht te geven van de vooruitgang van de MDGs in de partnerlanden van de Belgische samenwerking, bevat onderstaande kleurentabel een samenvatting van de punten waarop de grootste vooruitgang werd geboekt en de grootste achterstand werd opgelopen inzake de verwezenlijking van de MDGs. Daarbij worden de kleuren volgens de logica van de verkeerslichten gehanteerd.

Een belangrijk gegeven dat uit de tabel valt af te leiden is het steeds terugkerend gebrek aan gegevens, met name betreffende Palestina en Burundi. De tabel toont ook duidelijk dat slechts één land erin slaagde één MDG te verwezenlijken (Vietnam, met name de MDG armoedebestrijding). De tabel toont eveneens dat de drie partnerlanden in Latijns-Amerika het tegen elke verwachting in niet zo goed doen. Dat sommige landen een aantal doelstellingen al bijna hebben verwezenlijkt, wijst erop dat deze haalbaar zijn. Het is uiteraard wel zo dat elk land andere moeilijkheden ondervindt. De uiteenlopende verschillen bij de verwezenlijking van de MDGs zijn opvallend.

Evolutie van de MDGs in de 18 partnerlanden van de Belgische samenwerking

Doelstellingen en doelen	Bol.	Equ.	Pér.	Viet.	Alg.	Mar.	Pal*	Sén.	Bén.	Mali	Nig.	RDC	Rwa.	Bur.	Oug.	Tanz.	Moz.	AdS
MDG 1 Armoede/Honger																		
Verminderen van armoede (-1\$/dag) en honger																		
MDG 2 Onderwijs																		
Iager onderwijs voor alle kinderen																		
MDG 3 gendergelijkheid																		
gelijkheid tussen man en vrouw																		
MDG 4 Kindersterfte																		
vermindering met 2/3e van de kindersterfte bij -5 jaar																		
MDG 5 gezondheid moeders																		
Vermindering met 3/4e van de moedersterfte																		
MDG 6 hiv/aids en andere ziekten																		
bestrijding van hiv/aids, malaria en andere ziekten																		
MDG 7 Milieu																		
zorgen voor een duurzaam milieu																		
MDG 8 een globaal partnerschap voor ontwikkeling																		
vermindering met 1/2e van de bevolkingsgroepen zonder sanitaire																		
Legende:																		
groen: is gehaald																		
geel: wordt waarschijnlijk gehaald																		
Oranje : wordt met veel moeite gehaald																		
Rood: wordt zeer moeilijk of niet gehaald																		
geen gegevens																		

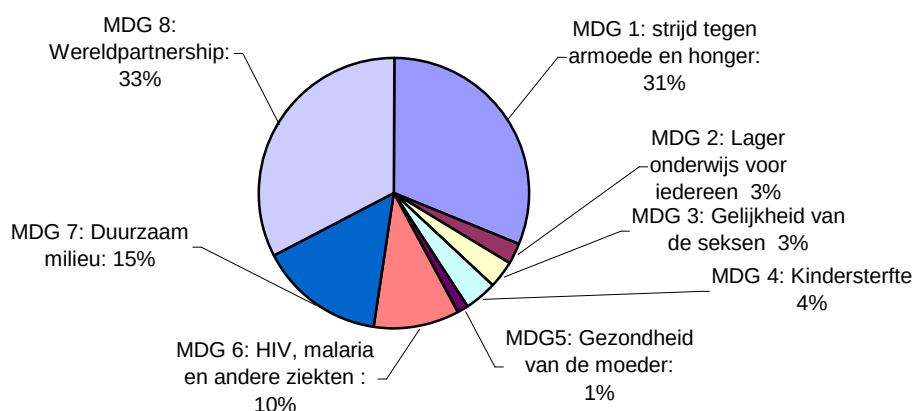
bron: <http://www.mdgmonitor.org>

II. De bijdrage van België aan de MDGs

2.1. De financiële bijdragen van België gewijd aan de MDGs

Voor het jaar 2008 kan niet minder dan 1.072 miljoen € (66 % van de Belgische ODA) rechtstreeks worden verbonden aan de promotie van de MDGs. Onderstaande grafiek illustreert de verdeling van de bedragen die België toegekend heeft aan elk van de 8 MDGs⁹. In nominale waarden zijn de sommen van de Belgische ODA aanzienlijk gestegen. Met uitzondering van de kindersterfte, de gezondheid van de moeder en het wereldpartnerschap waar de toegekende bedragen dalen, zijn voor de vijf andere MDGs de toegekende bedragen gestegen (in nominale waarde).

Verdeling van het aandeel van de Belgische ODA toegekend aan de 8 MDG's in 2008

Laat ons van bij het begin meedelen dat deze boekingsoefening (betreffende de verdeling van de Belgische ODA ten gunste van de MDGs) moet worden genuanceerd omwille van de vastgestelde methodologische uitdagingen.

Er werd immers overeengekomen de nadruk te leggen op twee punten. Enerzijds zijn er voornamelijk de trends, boven exacte cijfers, die interessant zijn om te bekijken. Zo zijn sommige MDG's transversaal, zoals de MDG 3 over de gendergelijkheid. Bijgevolg is deze waarschijnlijk onderschat omdat hij dikwijls volledig geïntegreerd wordt in sommige projecten, maar niet als dusdanig werd geklasseerd wanneer de sectorcode verschilde van de autonomisering van de vrouwen of de gendergelijkheid. Dit is een van de problemen die men kan tegenkomen wanneer men kwalitatieve gegevens met betrekking tot een complexe en pluriforme realiteit moet kwantificeren.

Bovendien zorgt de intrinsieke aard van de MDGs, ongeacht de gebruikte methodologie, ervoor dat sommige MDGs « ambitieuzer » zijn en dus grotere financiële bijdragen vereisen. MDG 1 (vermindering met de helft van de extreme armoede), 7 (duurzaam milieu) en 8 (wereldpartnership)

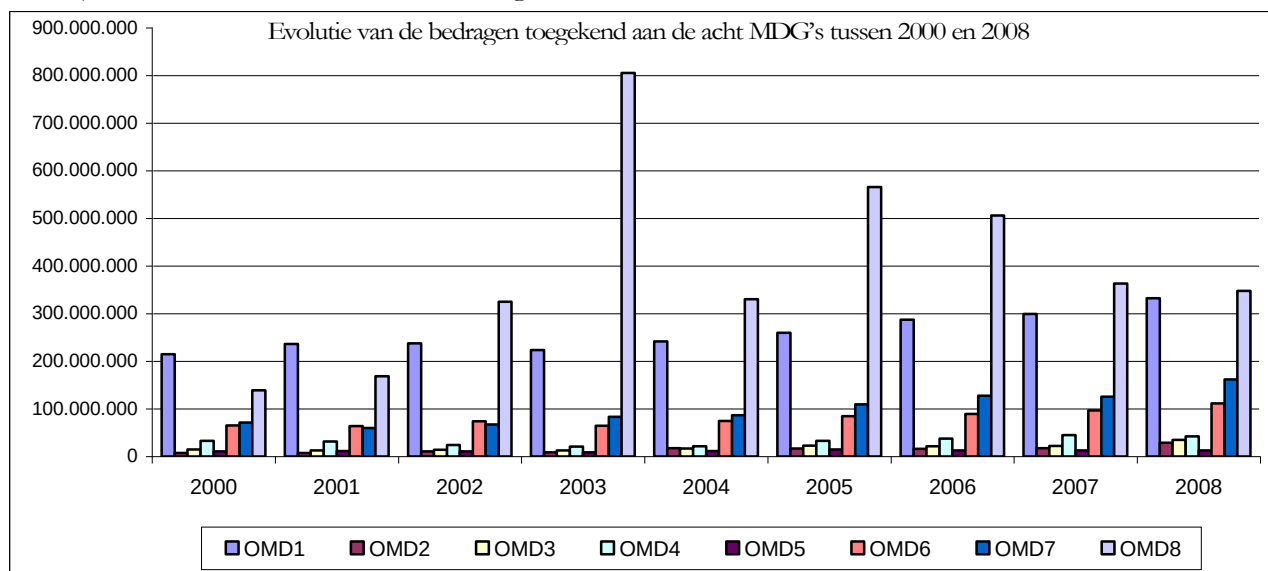
⁹ De gebruikte methodologie om tot deze cijfers te komen bestaat erin de volledige uitgave van de Belgische ODA te berekenen die kan worden beschouwd als rechtstreeks bijdragend tot de MDGs. Dit aandeel van de Belgische ODA omvat dus bepaalde bedragen van de multilaterale samenwerking, van speciale programma's, van gouvernementele en niet gouvernementele samenwerking en bepaalde bijdragen van andere FOD, van de gewesten, gemeenschappen en gemeenten. Deze informatieve bedragen worden berekend op basis van de database ODA.be van de DGOS. Er werd een mapping van alle Belgische bijdragen gemaakt op basis van hun klassament in functie van hun doelstellingen en de voornaamste meerwaarde van de programma's (d.w.z. rekening houdend met de « voornaamste sector » en de « markeerders »). Alle ODA-bijdragen van België worden opgenomen in ODA.be en verbonden aan een bepaalde sector (bijv. Hulp aan de handel, landbouw en veeteelt, sanering, enz.).

De mapping werd vooral gebaseerd op de sectoren. Voor bijdragen aan programma's die niet werden verbonden aan een rechtstreeks pertinente sector tegenover de MDGs werden nochtans markeerders van niveau 1 en 2 gebruikt door natuurlijk erop toe te zien dat een bijdrage nooit tweemaal in de boekhouding wordt opgenomen. Deze markeerders kunnen een hoofddoel (waarde 2) of een secundair doel (waarde 1) aangeven, er werd dus een afweging toegepast teneinde aan de meest precieze en objectief mogelijke methodologie te komen.

omvatten een deel van het grotere socio-economische weefsel dan de erg specifieke MDG 2 (universeel lager onderwijs) en omvatten dus een grote variëteit aan programma's. Het is bovendien om deze reden dat de sommen gewijd aan deze drie MDGs (d.w.z. MDG 1, 7 en 8) aanzienlijk hoger zijn. Nadat deze nuances werden gepreciseerd laat onderstaande grafiek evenwel toe de voornaamste tendenzen duidelijk te identificeren.

Zoals aangegeven in bovenstaande grafieken (cfr de camembert) en hieronder (cfr. de grafiek met 8 segmenten/jaar) werden de belangrijkste bedragen toegekend aan de MDG 8 (wereldwijde partnerschap **met daarin eveneens de schuldkwijtschelding**) en aan de MDG 1 (beperking van de armoede en de honger) met budgetten die respectievelijk 347,5 miljoen € (dit wil zeggen 32,5% van het totale Belgische ODA gewijd aan MDGs) en 332 miljoen € (dit wil zeggen 31% van het totale Belgische ODA gewijd aan MDGs) bedragen.

Omgekeerd worden de kleinste bedragen van de Belgische ODA toegekend aan MDG 5 (gezondheid van de moeder), MDG 2 (lager onderwijs voor iedereen) en MDG 3 (gender gelijkheid). De budgetten voor deze MDGs zijn respectievelijk 12,8 miljoen € (0,8% van het totale Belgische ODA), 29 miljoen € (1,8% van het totale Belgische ODA) en 35 miljoen € (2,2% van het totale Belgische ODA). Bijlage 3 stelt het geheel van cijfers voor waarvan de voorlaatste kolom de stijgingen tussen 2000 en 2008 weergeeft. Het zijn MDG 2 en MDG 8 die de grootste stijgingen kenden, respectievelijk met 400% voor de eerste en 250 % voor de tweede. MDG 5 kent dan weer de kleinste groei met 127%. Het blijkt duidelijk dat de MDGs 2, 3, 4 en 5 minst gefinancierd worden¹⁰.

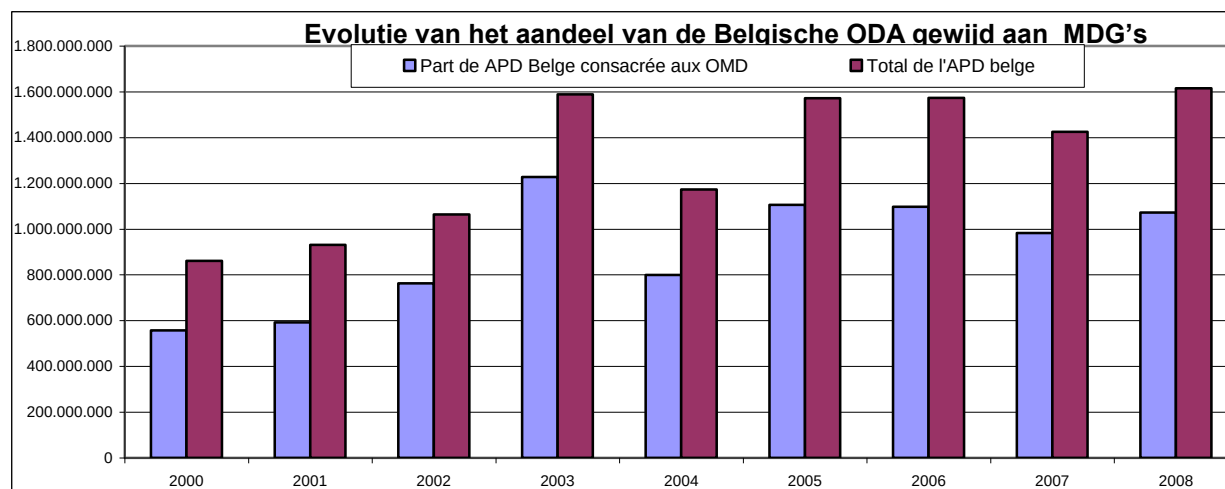

Bovenstaande tabel vermeldt, voor de negen laatste jaren, het deel van de Belgische ODA dat kan worden aanzien als rechtstreeks bijgedragen tot een of meerdere MDGs. Men stelt vast dat, in absolute waarde, het deel van de Belgische ODA dat rechtstreeks werd gewijd aan MDGs stijgt, vermits het gaat van 556 miljoen € in 2000 naar 1.072 miljoen € in 2008, hetgeen een aanzienlijke stijging betekent in absolute waarde. Preciseren we dat eigenlijk een deel van de Belgische ODA niet

¹⁰ Met het oog op de transparantie zal tussen nu en een paar maanden een database (ODA.be) die de verschillende bijdragen van België aan het ODA recenseert gedeeltelijk online beschikbaar zijn op de website van de DGOS. Meer informatie over voorbeelden van projecten geleid door België kunnen worden gevonden in het Verslag 2008 van de DGOS en de BTC.

rechtstreeks kan worden geboekt in het voordeel van de MDGs hoewel de meerderheid van de Belgische ODA-bijdragen er onrechtstreeks toe bijdragen, vermits ze allemaal, in principe, als ambitie hebben een humane en duurzame ontwikkeling en de strijd tegen de armoede te bevorderen. Deze opmerking is bijvoorbeeld van toepassing op humanitaire hulp en de herintegratie van kindsoldaten die een onmiskenbare impact hebben op het armoedeniveau van de betrokken bevolkingen.

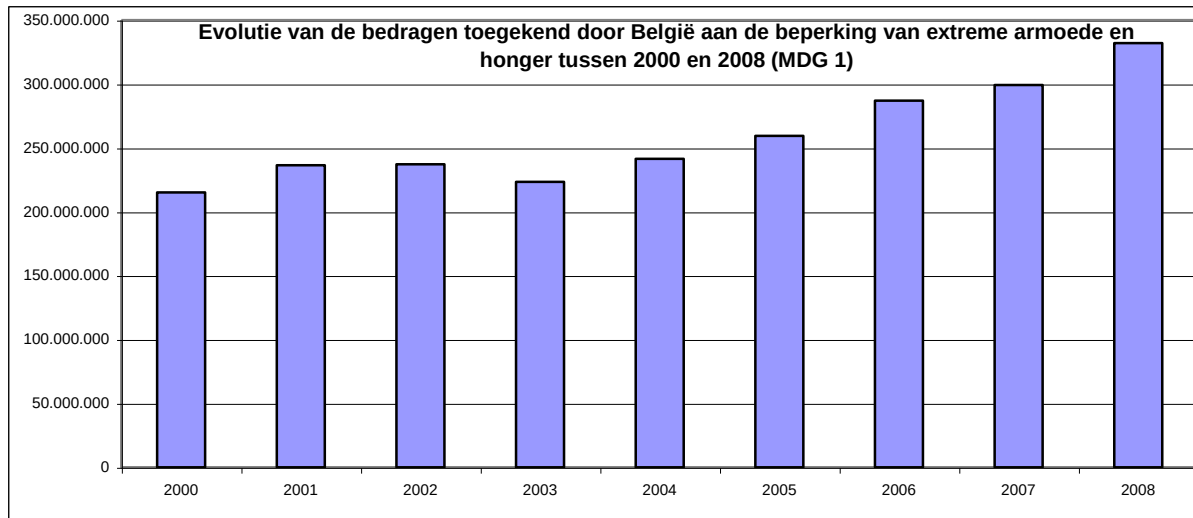
→ Voor de details van deze cijfers, zie **Bijlage 3**

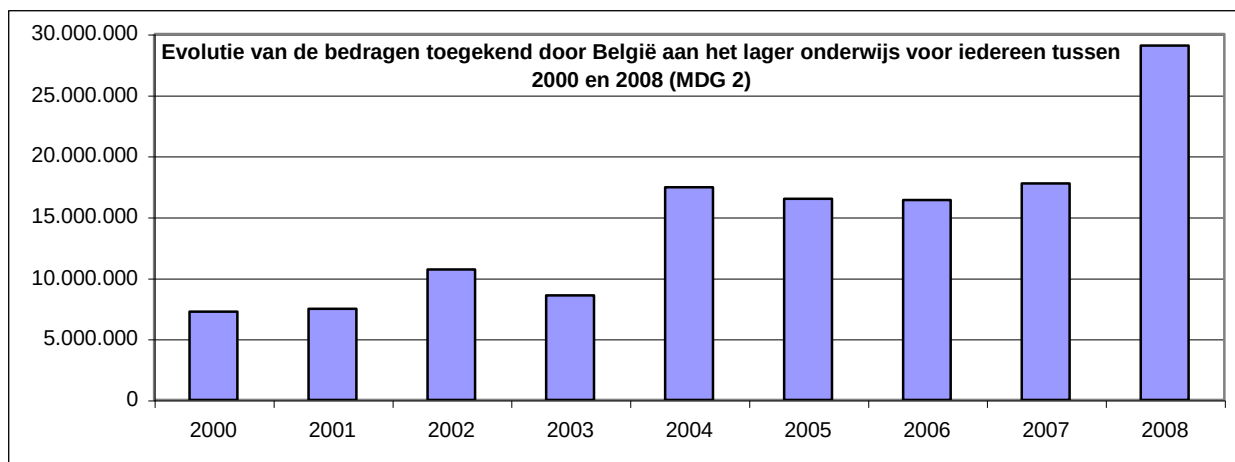
NB: in blauw: deel van de Belgische ODA gewijd aan MDGs / in paars: Totaal Belgische ODA

Men kan zeggen dat in acht jaar de toegewezen brutosommen aan de MDGs verdubbeld zijn. In relatieve termen is het deel van de Belgische ODA dat elk jaar gewijd is aan de MDGs lichtjes gestegen wanneer men 2008 met 2000 vergelijkt. Deze stijging bedraagt 2,7 % (cfr **Bijlage 3**). Anderzijds is, nog steeds in relatieve waarden, deze som lichtjes gedaald tegenover de jaren 2003, 2005 en 2006. Dit wordt verklaard door het aanzienlijke deel die de schuldvermindering tijdens deze jaren heeft ingenomen in de Belgische ODA. Deze verminderingen hebben een uitzonderlijk karakter.

Voor de MDG 1 (**vermindering van de extreme armoede en honger**) is België van een hulp van 215 miljoen € naar 332 miljoen € gegaan, hetzij een stijging is van 154% in 8 jaar. België financiert bijvoorbeeld, via het Belgisch Overlevingsfonds (BOF) een dienst van privédierenartsen die de gezondheid van de Nigeriaanse veestapel waarborgt en verbetert. In 2007 werden er 250.000 dieren gevaccineerd. In Niger heeft België eveneens het opzetten van graanbanken ondersteund. In het gebied van de Grote Meren financiert België het hulpprogramma voor de bananenproductie. Gezien het belang van de banaan als basisvoedsel voor 400 miljoen mensen in Centraal Afrika speelt deze financiële en technische steun met het oog op de verbetering van de bestaande productiesystemen een erg belangrijke rol. De budgetten voor voedselhulp zijn trouwens de laatste jaren aanzienlijk gestegen. Sinds verscheidene jaren moedigt België het Mondiaal Voedingsprogramma (*World Food Programme*) aan om voedselhulp te kopen op de lokale markten teneinde de distorsies die ontstaan door het aanvoeren van landbouwoverschotten uit het Westen te vermijden. In Benin is België erg actief in de verbetering van de landbouwproductie door het aanmoedigen van de rijstcultuur, de groenteteelt en de cashewnoten teneinde te zorgen voor een grotere voedselzekerheid.

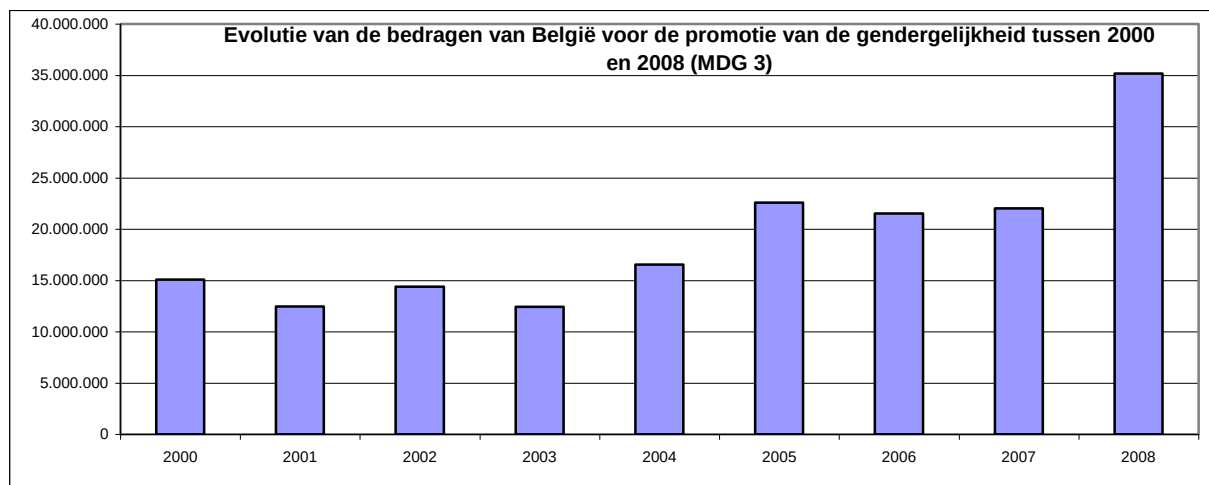

Wat MDG 2 betreft, die het waarborgen van **het lager onderwijs voor iedereen** beoogt, draagt België bij in 2008 voor een bedrag van 29 miljoen €, **wat een viervoud is ten opzichte van 2000.** Zo is België een belangrijke bijdrager aan het programma « *Education for All - Fast Track Initiative* », gestart door de Wereldbank in 2002. Het gaat over een globaal partnerschap dat landen met een laag inkomen helpt om de MDGs op het vlak van onderwijs te halen. De doelstelling is dat alle kinderen tegen 2015 een volledige cyclus onderwijs in de lagere school afmaken. Via dit programma verbinden de ontwikkelingslanden er zich toe een nationaal plan uit te werken voor het onderwijs en de geldschieters verbinden er zich toe hun hulp op basis van dit plan uit te lijnen en te harmoniseren. België heeft in Rwanda meegewerkt aan de versteviging van de institutionele capaciteiten van het Ministerie van onderwijs door een budgettaire hulp. België heeft er gedeeltelijk het invoeren van een ambitieus nationaal strategisch plan op het vlak van onderwijs gefinancierd, waarvan het doel was tegen 2015 aan iedereen toegang te geven tot de lagere school. België heeft ook in Vietnam meegewerkt aan de veralgemening van het lager onderwijs en het lager middelbaar, aan de modernisatie van de programma's en een betere opleiding via een budgettaire hulp.

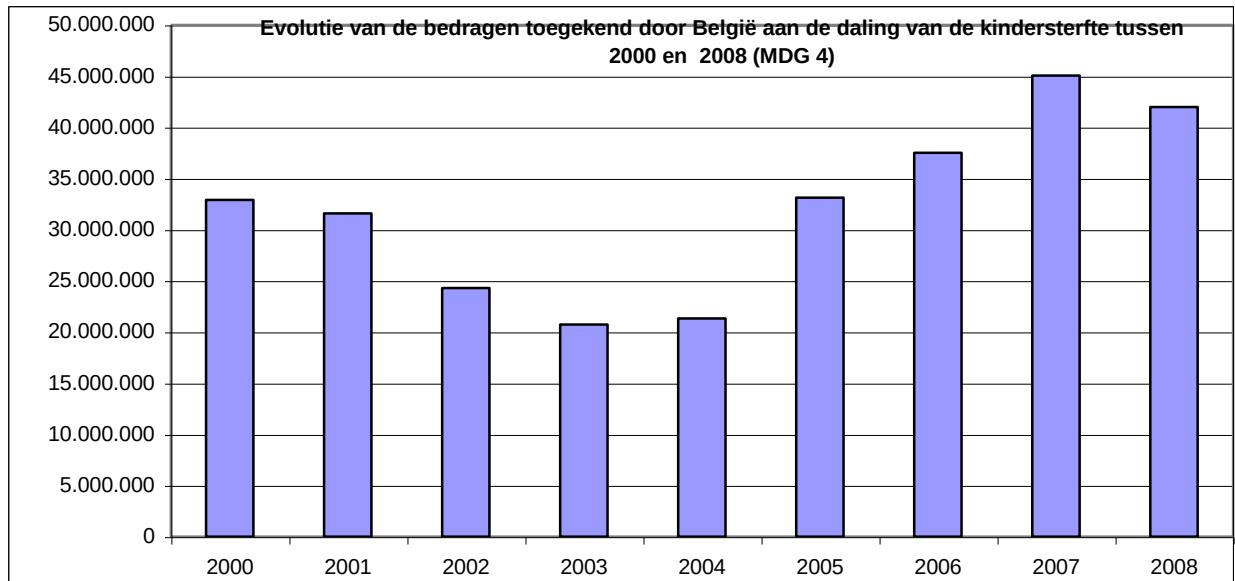

Betreffende de MDG 3 van de promotie van de **gender gelijkheid en de verzelfstandiging van de vrouwen** heeft België zijn toegekende bedragen verdubbeld in 2008 in vergelijking met 2000 om een som van ongeveer 35 miljoen € te halen (zie grafiek hieronder). Onder de acties van België op dit gebied kan men de versteviging van de capaciteiten van de vrouwelijke parlementairen in de schoot van de partnerlanden vermelden, via een financiële hulp aan het programma van de UNIFEM met als titel « *Gender Responsive Budgetting* ».

Sinds 2003 geeft België eveneens hulp aan de landelijke vrouwen in de streek van Dosso in Niger. Deze hulp gebeurt via steun aan de socio-economische activiteiten van de vrouwen met het oog op de toename van hun sociale status. Ze krijgen moderne opleidingstechnieken in het kweken van dieren en de landbouw en leningen voor de aankoop van een graanvoorraad.

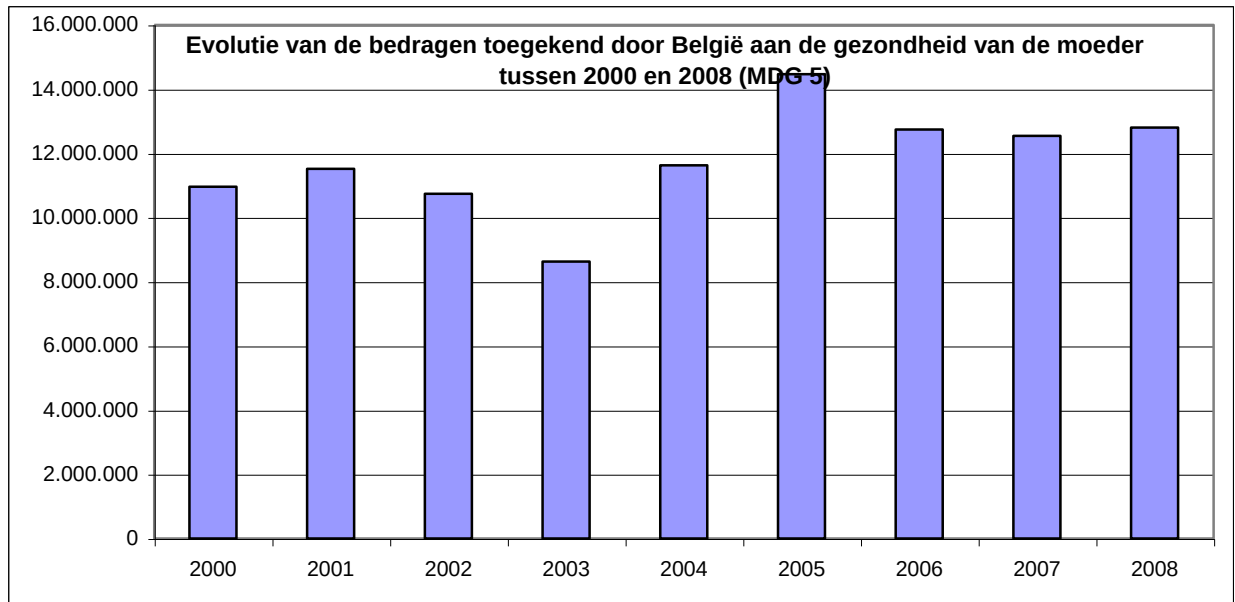

Sinds 2000 heeft België eveneens zijn hulp aan de MDG 4 licht verhoogd. Deze bestaat uit de **daling van de kindersterfte**. Het totale bedrag bedraagt bijna 42 miljoen € in 2008. Hoewel de bedragen van 2005, 2006 en 2007 hoger liggen dan dit van 2000 stelt men een erg lichte daling van de toegekende bedragen aan deze MDG vast in 2008. Op dit vlak draagt de hulp van België bijvoorbeeld in Rwanda bij tot het verhogen van de capaciteiten van de Malariadienst – de eerste doodsoorzaak bij kinderen – van het Ministerie van Volksgezondheid.

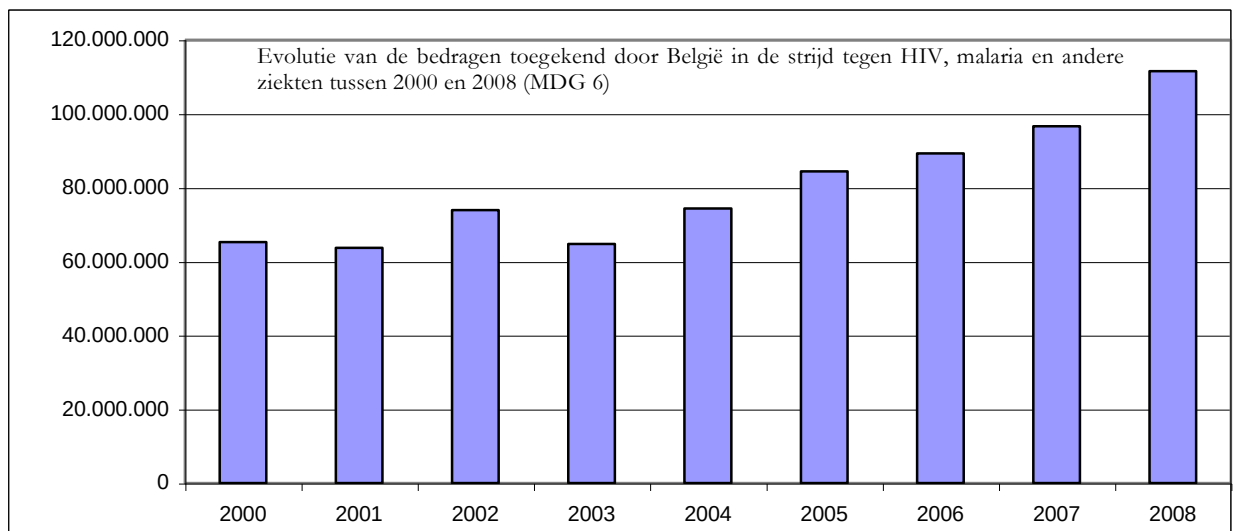

Op het niveau van de MDG 5 ter verbetering van de **gezondheid van de moeder** heeft België in 2008 12,8 miljoen € uitgegeven. Dit relatief bescheiden bedrag moet parallel met de aanhoudende stijging van de hulp van België aan MDG 6 die een aanvulling is op de MDG 5. De steun voor gezondheidssystemen, prioriteit van de Belgische ontwikkelingssamenwerking, is immers zeer belangrijk voor de gezondheid van de moeders. Tegelijk financiert België specifieke projecten rond MDG 5.

Wat de versterking van de systemen voor gezondheidszorg betreft, geeft sinds 2004 de Belgische gouvernementele samenwerking haar steun aan het Algerijnse project ter verbetering van de levenskwaliteit van moeder en kind. Alle medische uitgaven tijdens de zwangerschap worden volledig door de openbare sector voor zijn rekening genomen. De Belgische samenwerking steunt eveneens sinds 2003 het nationale openbare programma van de strijd tegen familie- en seksueel geweld in Peru. België is tevens de belangrijkste schenker op het vlak van de strijd tegen seksueel geweld in de conflictzones van de DRC.

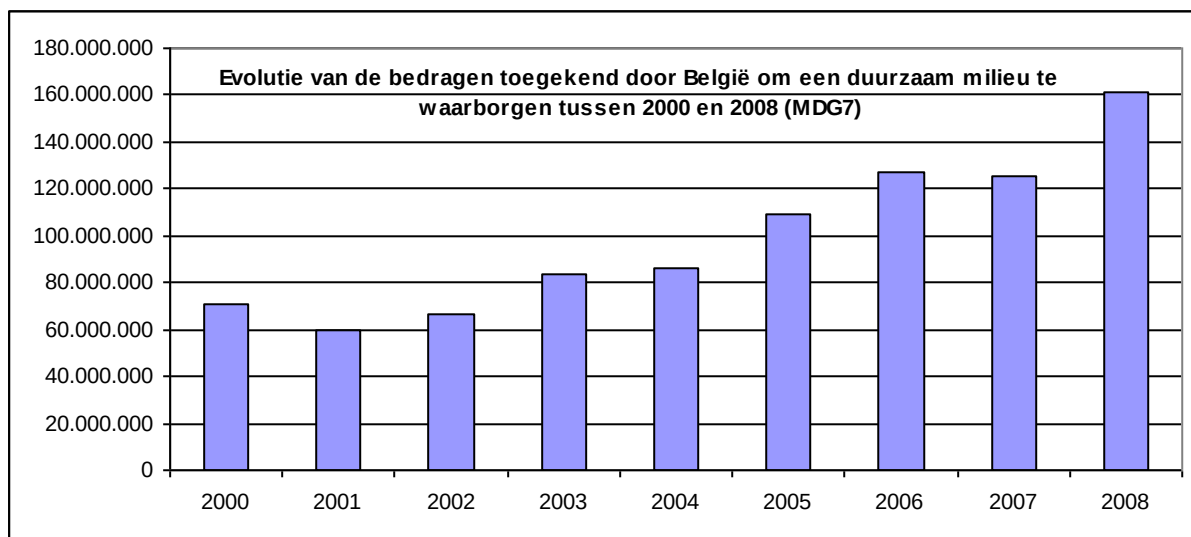

De bijdrage van België ten gunste van de MDG 6 die gaat over **Aids, malaria en andere ziektes** bedraagt in totaal 111,5 miljoen € voor het jaar 2008. Sinds 2000 heeft ze een nagenoeg lineaire evolutie gekend en vertegenwoordigt 6,9 % van de Belgische ODA in 2008. Van deze talrijke projecten ondersteunt België met succes de strijd tegen malaria in Vietnam via de medefinanciering van de 5-jarenprogramma's van het Tropisch Medisch Instituut.

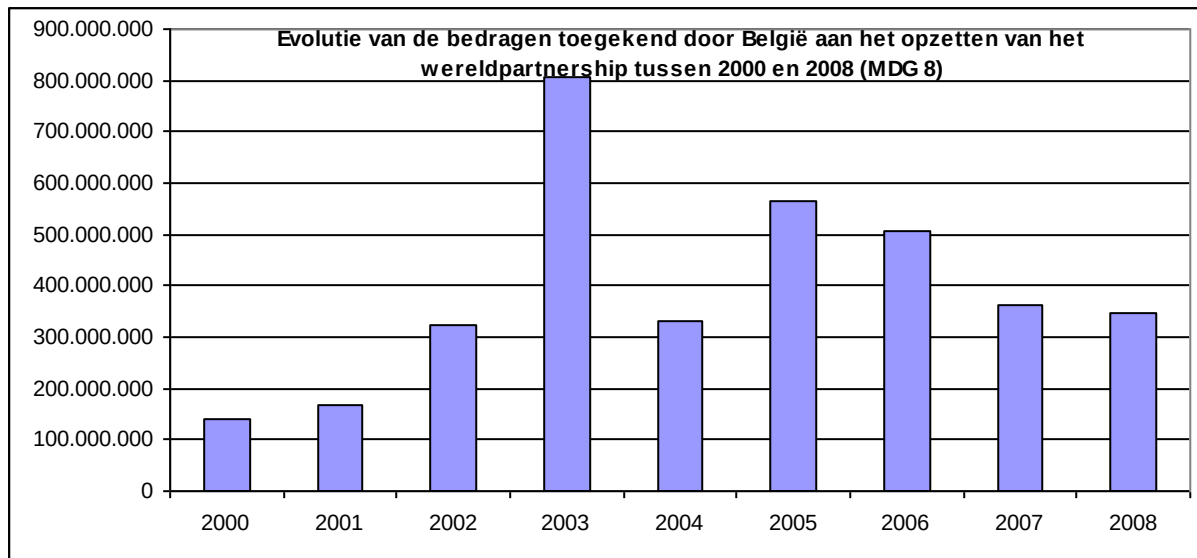
MDG 7, het zorgen voor een **duurzaam milieu** staat op de 3^e plaats achter MDG 8 en MDG 1 in termen van het aandeel van de Belgische ODA die gewijd is aan MDGs. Het vertegenwoordigt 10% van de Belgische ODA met een bedrag in 2008 dat 161,6 miljoen € bedroeg. Er werden grote inspanningen op dit vlak gedaan, aangezien de toegekende sommen sinds 2000 meer dan verdubbeld zijn. België steunt bijvoorbeeld het programma voor het behoud van de biodiversiteit in de sites van het wereldpatrimonium in de DRC, opgezet door de UNESCO. Het beoogt het behoud van de sites en verhoogt de betrokkenheid van de lokale gemeenschappen in dit programma. In Bolivia steunt België een programma voor integraal woudbeheer in de tropische wouden van het gebied van

Cochabamba. Het gaat om herbebossing en het collectieve en duurzame ecologisch beheer van de woudpercelen.

MDG 8 die gewijd is aan het **wereldwijde partnerschap voor de ontwikkeling** is de MDG waaraan België het grootste ODA bedrag toekent, gelijk aan 347,5 miljoen €, wat bijna 21,5% van de totale Belgische ODA uitmaakt (zie de grafiek heironder). Deze grote proportie wordt verklaard door het feit dat de MDG 8 het meest « ambitieus » is in de zin dat hij tot uiting komt in het grootste aantal doelen en indicatoren. Hij omvat dus een groot aantal bijdragen zoals de verlichting van de schuld, hulp aan de handel, de promotie van goed bestuur, enz.

Op het vlak van de inspanningen van België is ze bijvoorbeeld geleid door het harmonisering- en afstemmingsproces in de gezondheidszorg in de DRC in het kader van een partnerschap tussen schenkers. Deze groep, waarvan het doel was thematische informatie over de gezondheid uit te wisselen, kreeg de taak toegewezen de coördinatie en de complementariteit tussen de verschillende geldschieters te verbeteren, net als de uitlijning van hun actie op het Congolese gezondheidsbeleid. België draagt eveneens zijn hulp bij aan de beroepsopleiding en de technische opleiding van jongeren uit zijn partnerlanden. In 2007, bijvoorbeeld, heeft de Belgische ontwikkelingssamenwerking 1,5 miljoen € vrijgemaakt voor het creëren van tewerkstelling in de Palestijnse gebieden.

2.2. De kwaliteit van de hulp: een nieuwe multilateraal financieringsbeleid («full core»)

Aangezien een aanzienlijk deel van de inspanningen om de MDGs te halen via de financiering van multilaterale organisaties gaat, heeft België een nieuw financieringsbeleid van de multilaterale samenwerking aangenomen. Deze beoogt het maximaliseren van de bijdragen van België aan de algemene middelen (de zogenaamde «*core resources*») van zijn 21 multilaterale partnerorganisaties om de administratieve kosten en de kosten voor de boekhouding te verminderen zodat de hulpefficiëntie groter wordt.

De multilaterale samenwerking van België – die hulp omvat via verscheidene agentschappen van de VN, de Europese Unie en de internationale financiële instellingen – is steeds blijven groeien om vandaag 40% van het budget voor ontwikkelingssamenwerking te bedragen. Hoewel ze soms duur en ingewikkeld kunnen zijn, hebben de internationale organisaties duidelijk economische, technische en politieke voordelen op het vlak van internationale samenwerking. De schaalconomieën, de meer globale visie tegenover de complexiteit van de problemen, de specialisaties, de legitimiteit, de goede opleiding van het personeel, de coördinatiestructuren zijn troeven van de internationale organisaties. Op gecoördineerde wijze werken met deze organisaties verhoogt de kans op succes van de hulp en helpt fragmentering te vermijden.

Werken met de internationale organisaties laat dus toe de actie van de internationale gemeenschap te versterken met het oog op het halen van de MDGs. Het blijkt uit heel wat financiële verslagen van onze partnerorganisaties dat het onevenwicht tussen de vrijwillige bijdragen tot de algemene middelen («*core resources*») – dalend – en de vrijwillige bijdragen toegekend aan deze precieze projecten – stijgend – de werking complexer maakt – op het niveau van de rapportage en de boekhouding – van de internationale instellingen. Het is om deze reden dat België gekozen heeft zijn partnerorganisaties te steunen door zijn bijdragen tot de algemene middelen van de agentschappen van de VN fel op te drijven.

Sinds januari 2009 worden de multilaterale Belgische budgetten quasi uitsluitend gestort aan de regelmatige middelen van onze organisaties en de financieringen die momenteel worden toegewezen aan specifieke programma's worden omgezet in bijkomende bijdragen tot deze reguliere middelen. Op

landenniveau blijft België fondsen geven aan specifieke programma's die worden opgezet door multilaterale organisaties. Conform met de algemene filosofie van de nieuwe politiek zal de toewijzing van dergelijke bijdragen nochtans worden beperkt tot het strikte minimum.

Bovendien zal, met uitzondering van de humanitaire tussenkomsten en de programma's van het Belgisch Overlevingsfonds, de uitvoering van onze bilaterale hulp door een of meerdere multilaterale agentschappen op het terrein niet meer gebeuren dan op de uitdrukkelijke vraag van het begunstigde partnerland. De agentschappen waarvan de uitvoering een echte toegevoegde waarde opleveren en die een specifieke knowhow hebben, zullen dus kunnen genieten van aanvullende financieringsopties.

In het kader van zijn «*full core*»-beleid probeert België een niveau van 1,55% te halen in de financiering van de partnerorganisaties en een actieve dialoog met elk van hen te onderhouden. Dit beleid van maximalisering van de bijdragen aan de algemene middelen die in de richting van de rationalisering van de hulp gaat zal een snellere, een meer voorzienbare, duurzame en eerlijke hulp toelaten die minder kost. België wil aldus zijn acties richten, net als deze van de internationale gemeenschap, op een snellere realisatie van de MDGs.

2.3. Het gezondheidsbeleid van België

De gezondheid speelt een essentiële rol in de menselijke ontwikkeling en krijgt bijzondere aandacht in het kader van de MDGs. Drie doelstellingen op acht gaan hierover: de vermindering van de kindersterfte (MDG 4), de verbetering van de gezondheid van de moeder (MDG 5), en de strijd tegen HIV/aids, malaria en andere ziekten (MDG 6). Om vooruitgang te boeken in dit domein heeft België een nieuwe politieke nota aangenomen «*Recht op gezondheid en op gezondheidszorgen*» in november 2008. In het verlengde van de Verklaring van Antwerpen over de «Gezondheidszorgen voor iedereen» heeft België steeds gehamerd op het universele recht op gezondheid als strijdmiddel tegen de ziekte. Deze nota benadrukt de noodzaak van een multisectoriële visie van de gezondheid. Ze benadrukt de noodzaak van de samenwerking met andere ministeries, het invoeren van een solide partnerschap voor de optimalisering van de nieuwe (inter)nationale hulparchitectuur, de hulp aan de democratische aanpassing, de steun aan de gezondheidsplannen toegespitst op de resultaten volgens een sectoriële benadering, de ontwikkeling van duurzame financieringsmechanismen, een betere opleiding van een gezondheidspersoneel, de strijd tegen specifieke ziekten en het ter beschikking stellen van essentiële farmaceutische producten.

2.4. De hulp van België aan de landbouw

De vermindering van de ondervoeding heeft een vermenigvuldigend effect om te slagen in andere MDGs zoals de kindersterfte, de moedersterfte of het onderwijs. Gezien de gevolgen die hongersnood en ondervoeding hebben op de ontwikkeling van mens en maatschappij in de ontwikkelingslanden, heeft België zich verplicht tot consequente verbintenissen op het vlak van landbouw en de voedingssector. Hij verbindt er zich toe in 2010 tot 10% en in 2015 tot 15% het deel van zijn ODA te wijden aan de landbouwsector en heeft deze doelstelling voorgesteld aan alle andere landen.

Dit voorstel vindt weerklink in de verbintenis van de Afrikaanse landen, tijdens de top van de Afrikaanse Unie in Maputo in 2003, om minstens 10% van hun budgettaire middelen te wijden aan landbouw. Naast dit vast engagement heeft België in de verschillende internationale schoten (Europese Unie en VN) gepleit om de landbouw vooraan op de internationale agenda te zetten, voor een herinvestering in deze sector, door een verhoging van de financiële middelen.

In 2008 heeft België bijna 128 miljoen € van zijn ODA gewijd aan de landbouw en de landelijke ontwikkeling (landbouw en veeteelt, bosbouw, vissen en aquacultuur, voedselhulp, humanitaire hulp en de multisectoriële landelijke ontwikkeling). Dit bedrag vertegenwoordigt 7,7% van de totale Belgische ODA in 2008.

De landbouw is een prioritaire sector van onze Ontwikkelingssamenwerking (wet van 1999). Op bilateraal niveau is de landbouw een concentratiesector in 5 van de 7 meerjarige Indicatieve Samenwerkingsprogramma's (ISP) die in 2008 werden afgesloten en in 5 van de ISP's die momenteel lopen. Voor 2009 is het algemeen budget voor de landbouw, voorzien voor de bilaterale samenwerking gestegen met 40%.

Op multilateraal vlak draagt België bij aan de opeenvolgende wedersamenstellingen van de middelen van het Internationaal Fonds voor de Landbouwonwikkeling (IFAD¹¹). België steunt eveneens de Organisatie van de Verenigde Naties voor voeding en landbouw (FAO), in de grootte van 11,7 miljoen € in 2008. België komt eveneens tussen door zijn hulp aan het landbouwonderzoek via de Internationale Adviesgroep voor Landbouwonderzoek (CGIAR¹²). De jaarlijkse bijdrage van België bedraagt 6.750.000€ voor 2008. Op het niveau van de Europese Unie draagt België bij tot de 10^e FED (125.000.000€ in 2008) die het fonds gewijd aan de landbouw en de ontwikkeling van het platteland sterk doen groeien heeft (1,2 miljard € in vergelijking met de 650 miljoen € tijdens de 9^e FED).

De voedselhulp gebeurt dikwijls door de internationale organisaties (Wereld Voedselprogramma, FAO, UNRWA). Voor 2009 bedraagt het budget voorzien voor **voedselhulp** 25 miljoen €. Dit betekent een stijging van meer dan 30% in vergelijking met verleden jaar (2008: 18 miljoen €). In 2008 was 70% van de voedselhulp bestemd voor de Afrikaanse sub-Sahara landen.

Bovendien is een nieuwe politieke nota over landbouw en voedselzekerheid in voorbereiding. Deze nieuwe nota, die in nauwe samenwerking met de burgerlijke maatschappij zal worden uitgewerkt, zal een groter operationeel bereik hebben en zal een fundamentele referentietool voor de bilaterale en multilaterale actie van de Belgische samenwerking op het vlak van voedselzekerheid zijn.

2.5. Bijkomende inspanningen om de statistische apparaten van de OL te verstevigen.

Het is moeilijk om een goed overzicht te hebben van de evolutie van de MDGs, rekening houdend met het weerkerend gebrek aan statistische gegevens die betrekking hebben op de 60 indicatoren van de MDGs. Een overtuigend voorbeeld is het gemiddeld jaar waarop de laatste nationale verslagen slaan die de proportie van de monetaire armoede analyseert, die dateert van **1999!** Aangezien de opvolging van de MDGs berust op de analyse van de evolutie van de 60 statistische indicatoren, is het essentieel dat deze zo betrouwbaar en recent mogelijk zijn. De stuurgroep voor de verwezenlijking van de MDGs in Afrika in juni 2008 ging in die zin door eraan te herinneren dat men de voortgang van de MDGs enkel kon meten en versnellen door meer recente gegevens. Het is daarom dat, sedert 2004, België bijdraagt tot het initiatief **PARIS 21**¹³ van de OESO die de ontwikkelingslanden helpt hun statistische apparaat te verstevigen teneinde de gezinsenquête te kunnen organiseren. Die enquêtes

¹¹ *International Funds for Agricultural Development (IFAD)*

¹² *Consultative Group on International Agriculture Research (CGIAR)*

¹³ *Partnership in statistics in the 21st Century (PARIS 21)*

zijn nodig voor de inventarisering van de proportie arme volkeren, dit wil zeggen die leven onder de monetaire armoedegrens (1,25\$/dag).

III. Het werk van de Belgische delegaties aan het UNDP, het IMF en de Wereldbank

3.1. Activiteiten van de vertegenwoordigers van België aan de Wereldbank en het IMF

De vertegenwoordigers van België bij de Wereldbank en het IMF werken onder voogdij van de FOD Financiën en de Nationale Bank van België. In de beheersstructuren van de twee instellingen maakt België deel uit van een groep van tien landen.¹⁴

Op dit ogenblik heeft België een uitvoerende directeur a.i., bijgestaan door een adviseur, in de schoot van de Raad van bestuur van de Wereldbank. De directie van de groep waartoe België behoort, wordt op zich genomen door Oostenrijk. De Raad van bestuur waakt over de uitwerking en de opvolging van diverse strategieën en sectoriële beleidslijnen per land van de Wereldbank. Ze gaan over tot het onderzoek van projecten, financiële en operationele beleidslijnen en strategieën van de Instelling.

België is eveneens vertegenwoordigd bij het IMF door een directeur en een adviseur.

3.2. Rol van het Samenwerkingsbureau van België in Washington

De attachés van de Internationale Samenwerking van de FOD Buitenlandse zaken en Samenwerking zijn gelast met het opvolgen van de ontwikkelingsproblemen bij de Wereldbank en het IMF, met een bijzondere aandacht voor de 18 partnerlanden van de Belgische samenwerking. Ze geven een advies dat als input kan dienen voor de bepaling van een Belgische positie.

De attachés zijn eveneens verantwoordelijk voor de strategische en programmekeuzes en het administratief beheer van de vrijwillige bijdragen van België aan de Wereldbank.

De vermindering van de armoede is de belangrijkste doelstelling van de Wereldbank. De millenniumdoelstellingen zijn de kern van haar strategie. De Wereldbank publiceert jaarlijks het *'Global Monitoring Report'*, wereldwijd erkend als referentie voor de gemaakte vooruitgang in het halen van de millenniumdoelstellingen. Het is in deze context dat er een strategisch kader werd ontwikkeld om de vrijwillige Belgische bijdragen aan de Wereldbank te oriënteren en die erin bestaat bijkomende middelen van de instelling ter beschikking te stellen om de partnerlanden te helpen strijdstrategieën tegen de armoede uit te werken en op te zetten door het versterken van het macro-economisch kader en goed beheer een stimulans te geven. De millenniumdoelstellingen en de investeringen voor de menselijke ontwikkeling en de onderwijssector in het bijzonder zijn de kern van deze strategie.

3.3 Activiteiten van de vertegenwoordigers van België aan het UNDP

3.3.1 Inleiding

¹⁴ Deze negen andere landen zijn: Oostenrijk, Wit-Rusland, de republiek Tsjechië, Hongarije, Kazakstan, Luxemburg, Slowakije, Slovenië en Turkije

De VN vervullen een belangrijke rol inzake ontwikkeling en ontwikkelingssamenwerking. Het belang en de bijdrage situeren zich voornamelijk op het vlak van :

- Het invoeren van normen en standaarden,
- operationele activiteiten van de VN en
- de ondersteuning van de Staten in de coördinatie van de internationale samenwerking.

In het bijzonder wordt herinnerd aan de centrale rol van de VN om:

- de Millenniumdoelstellingen inzake ontwikkeling (MDG) op de politieke agenda te houden,
- de evolutie van de MDG indicatoren op te volgen en
- concreet bij te dragen tot de realisatie van de MDGs.

Zoals in elke organisatie is ook de werking van de VN voor verbetering vatbaar om de beoogde doelstelling te bereiken. De activiteiten van de vertegenwoordigers van België bij de VN dienen hoofdzakelijk vanuit deze invalshoek te worden geplaatst.

3.2.2 Activiteiten

1. “System Wide Coherence – Delivering as one”

In november 2006 bracht het “High-level Panel on United Nations System-wide Coherence in the areas of development, humanitarian assistance and the environment” een lijvig rapport uit over de verbetering van de samenwerking tussen VN instanties. Het antwoord op de talrijke aanbevelingen is een langzaam proces waarbij weerstanden en meningsverschillen allerhande vanwege Staten en VN organisaties moeten worden overwonnen.

Op het terrein worden de aanbevelingen uitgetest in 8 pilootlanden voor “Delivering as one” op landenniveau. Vier van de Belgische partnerlanden maken deel uit van deze oefening: Mozambique, Rwanda, Tanzania en Vietnam. België is nauw betrokken bij en ondersteunt de sturing van de oefening door de *UN Development Group Office* (UNDGO). België spoort de organisaties sterk aan tot pragmatisme. De harmonisering van de ‘business practices’ is een prioritaire uitdaging.

De driejaarlijkse resolutie met betrekking tot de operationele activiteiten van de VN (A/RES/62/208 - Triennial Comprehensive Policy Review – TCPR) kreeg follow-up in resoluties in UNGA 63 en in ECOSOC. België heeft een actieve rol gespeeld in de bepaling van de standpunten van de EU met bijzondere aandacht voor de hoofdstukken inzake financiering en statistieken.

In 2008/2009 (UNGA 63) werd de SWC-agenda actief besproken in de 63^e Algemene Vergadering van de VN. België speelde hierin een actieve rol via groepen zoals de EU en de gelijkgezinde donorgroep. De debatten leidden in september 2009 tot een resolutie waarbij o.m. een gefuseerde eenheid m.b.t. “gender” wordt opgericht.

2. Raden van Bestuur (UNDP/UNFPA en UNICEF)

In de vergaderingen van de Raden van Bestuur van deze organisaties ging er in 2008 veel aandacht naar de beheersinstrumenten van de organisaties zoals:

- het Budget (Biennial Support Budget),

- Resultaatsgericht beheer (*Results Based Management*),
- Rekenschap en controle (*Accountability and oversight Framework*),
- Evaluatie

De Belgische aandacht gaat naar de harmonisering van de verschillende beheersinstrumenten in het algemeen en naar rekenschap en evaluatie in het bijzonder.

Op de Raden van Bestuur worden ook de landenprogramma's besproken en goedgekeurd. België steunt op het netwerk van attachés in bilaterale posten om de kwaliteit van de programma's en de coherentie met het beleid van de 18 partnerlanden te beoordelen. Naast de principes van *ownership* en integratie in de landenstrategieën is aandacht voor de menselijke ontwikkeling (de kernfilosofie van de MDGs) de overheersende factor bij de beoordeling van de programma's.

3. Samenwerkingsprogramma's

Op de begrotingslijnen van de multilaterale samenwerking worden de financiële bijdragen aan de fondsen en programma's bij voorkeur op volgende wijze ingezet:

- een bijdrage in de algemene middelen ('core' of '*regular resources*') waarmee België aangeeft zich in te schrijven in de prioritaire beleidsopties van de organisaties,
- een bijdrage voor één/meerdere programma waarmee een accent gelegd wordt in de samenwerkingsrelatie, gekozen door België. Concreet betekent dit voor:
 - o UNDP: Versterking van de parlementaire werking
 - o UNFPA : Seksueel geweld
 - o UNICEF: Kinderbescherming
 - o UNIFEM: "Gender Based Budgeting"

Begin 2009 nam de minister voor ontwikkelingssamenwerking, om tegemoet te komen aan de principes van de Verklaring van Parijs over de hulpefficiëntie, de beslissing alle multilaterale bijdragen voortaan te besteden aan reguliere middelen van onze partnerinstellingen. Dit zal het landschap van onze multilaterale samenwerking vanaf 2009 natuurlijk grondig veranderen en heeft gevolgen voor het dagelijks werk van de multilaterale attachés van België in New York.

Het is dus omwille van de centrale rol van de PNUD (functie van coördinator) en de accenten gelegd op de verbetering van het bestuur doorheen de door hem ingevoerde programma's dat de bijdragen van België werden verhoogd, gaande van 18 miljoen € in 2008 naar 20 miljoen € in 2009. Bijkomende stijgingen voor 2010 zullen aan het parlement worden voorgelegd.¹⁵

¹⁵ Voor meer informatie over de politiek full core van België: cfr. Punt 2.2

IV. Besluit

De tijd loopt en de MDGs zijn ver van gehaald. Sommige MDGs zijn op de goede weg, andere hinken achterop en zullen niet worden gerealiseerd in 2015. De gezondheid van moeder en kind loopt erg achter op wat werd vooropgesteld. De situatie blijft ernstig voor wat Afrika betreft, ondanks de vooruitgang die werd geboekt in een paar landen van dit continent. In het algemeen vertraagt de crisis de voortgang en in sommige gevallen verslechtert ze aanzienlijk de levensomstandigheden van de armsten door de vooruitgang van de laatste jaren ernstig aan te tasten.

De inzet, net als het engagement van ons land is erg groot. In absolute waarde heeft België sinds 2000 op aanzienlijke wijze zijn geldelijke bijdragen aan de MDGs verhoogd door de bedragen van de officiële ontwikkelingshulp (ODA) ten voordele van de MDGs te verhogen: in acht jaar zijn deze bedragen bijna verdubbeld. Het aandeel van de Belgische ODA tegenover ons bruto nationaal inkomen is aanzienlijk gestegen: de doelstelling om 0,7% van het bruto nationaal inkomen te wijden aan ODA zal in 2010 worden gehaald.

Tevens heeft België de kwaliteit en de efficiëntie van zijn gouvernementele (directe), niet-gouvernementele (indirecte) en multilaterale hulp verbeterd. België heeft eveneens een nieuwe strategie ingevoerd op het vlak van gezondheid om beter tegemoet te komen aan de noden op dit vlak. Een andere strategie op het vlak van landbouw wordt ingevoerd om te beantwoorden aan de uitdagingen rond voedselzekerheid.

Het werk van de Belgische delegaties bij de Verenigde Naties, het FMI en de Wereldbank zijn eveneens belangrijk om de opties en de algemene politiek die door deze organisaties werden genomen te oriënteren, om toe te zien op hun verbintenissen tegenover de MDGs en de coherentie van de politiek die in deze zin werd gekozen. België heeft zijn inspanningen opnieuw op deze doelstellingen toegelegd om de partnerlanden zo goed mogelijk te helpen de menselijke ontwikkeling te bevorderen en bij te dragen tot de wereldinspanningen op het vlak van ontwikkeling.

Er blijven slechts zes jaar voor de streefdatum van 2015. Indien België wenst bij te dragen tot de realisatie van de MDGs moet het zijn inspanningen aanhouden, versterken en blijvend focussen. Het is in deze optiek dat de aanzienlijke vertraging van MDG 5 ten voordele van de gezondheid van moeders moet worden ingehaald.

De vertragingen inzake MDG 5 zijn immers symptomatisch voor slechte gezondheidszorgsystemen en basisinfrastructuur. Deze vaststelling voedt de benadering verdedigd door België, volgens welke een globale steun van de gezondheidssystemen essentieel is om de toegang tot basismedicatie en een gezond bestaan voor iedereen te waarborgen.

Het zou integendeel onmogelijk en ongelegen zijn dat België probeert zijn inspanningen ten gunste van elk van de acht MDGs lineair te versterken. De Millenniumverklaring en de formulering van de acht MDGs die erop volgde, wil nu net de donorgemeenschap toelaten te werken op basis van een gemeenschappelijke agenda. Dank zij die agenda wordt de voorrang gegeven aan duidelijke doelstellingen, hetgeen de coördinatie en een echte werkverdeling vergemakkelijkt.

De economische crisis herinnert eraan dat de ontwikkelingshulp één van de talrijke instrumenten is om een antwoord te bieden op de groeiende ongelijkheid tussen de gemeenschappen van het noorden en het zuiden. In de strijd tegen de klimaatverandering moeten we snel handelen. De globale

opwarming zal waarschijnlijk een grote impact hebben op de MDGs. Ook migratie moet de prioritaire aandacht van België krijgen. Het is tevens noodzakelijk om meer te investeren in conflictpreventie en vredesopbouw. Er zal immers geen vooruitgang worden geboekt in landen die het slachtoffer zijn van instabiliteit zolang geen actie op het gebied van de MDG wordt ondernomen. Het is trouwens net daar dat de pertinentie van de MDGs schuilgaat: het gaat om een universele en transversale barometer om de vooruitgang te meten in een reeks domeinen die een directe impact hebben op de menselijke ontwikkeling.

Maar de kracht van de MDGs ligt ook in de cijfers en indicatoren die toelaten de omvang van hun evolutie te vertalen. Cijfers zeggen soms meer dan woorden door hun objectiviteit, meetbaarheid en vergelijkbaarheid. Deze gemeenschappelijke agenda die de MDGs vormen is eveneens een weerspiegeling van de ambitie om te werken aan een resultaatgericht beheer.

Dit gezegd zijnde, dit verslag toont ook de grenzen van de kwantitatieve gegevens aan die dikwijls te wijten zijn aan een gebrek aan statistisch betrouwbare gegevens, waarop de opvolging van de MDGs dient te berusten. Meer bepaald sommige cruciale aspecten zoals de stijging van ongelijkheid binnen landen en factoren van chronische kwetsbaarheid hebben soms de neiging te worden overschaduwd andere minder fundamentele statistische gegevens.

De MDGs zijn en moeten een krachtige oproep tot actie zijn die haar weerklink vindt bij beslissingnemers uit het zuiden en het noorden, een wereldwijd contract dat België wenst verder te zetten op het hoogste niveau met het oog op een nabije verwezenlijking.

V. Bibliografie

Bourguignon F. et al, “Millenium Development Goals at Midpoint: Where do we stand?” European Research for Development Policies, Outline, 13 juni 2008.

Cetri, « Objectifs du millénaire pour le développement. Points de vue critiques du Sud », in Alternatives Sud, Centre Tricontinental, Vol XIII, n° 1, 2006.

Clemens M., Kenny C. & Moss T., “The trouble with the OMD’s: confronting expectations of Aid and Development Success”, in World Development, Vol. 35, n° 5, 2007, p. 735-751

Commission européenne, « Aider les pays en développement à surmonter la crise », Avril 2009

CTB, « Rapport Annuel », 2007, 64, p.

CTB, « Rapport Annuel », 2009, 25 p.

DAC/OECD, “Development Cooperation Report 2007”, Development Aid Committee/ Organization for Economic and Development Cooperation, 2007

DGCD, “La contribution belge à la lutte internationale contre le VIH/SIDA”, Note politique, maart 2006, 49 p.

DGCD, “Le droit à la santé et aux soins de santé », Note politique, november 2008, 39 p.

DGCD, “Le respect des droits de l’enfant dans la coopération au développement”, Note stratégique, mars 2008, 35 p.

DGCD, « DGCD Rapport annuel 2007 », Services Publiques Fédérales des Affaires étrangères, du commerce extérieure et de la coopération au développement, mei 2008, 54 p.

DGCD, « DGCD Rapport annuel 2008 », Services Publiques Fédérales des Affaires étrangères, du commerce extérieure et de la coopération au développement, mei 2008, 71p.

DGCD, “Strategic framework for the cooperation between the Bretton Woods Institutions and Belgium’s DGCD 2008-2011”, mei 2008

Easterly W., “How the Millennium Development Goals are Unfair to Africa”, 2007, in Global Economy & Development, working paper14, Washington DC: The Brookings Institution, 22 p.

Easterly William R., “Reinventing Foreign Aid”, juli 2008, 537 pp.

Groupe des Nations Unies pour le Développement, « Indicateurs pour le suivi des progrès accomplis dans la réalisation des objectifs du Millénaire pour le développement », New York, 2005, 116 p.

Michel Charles, « Note de politique générale du ministre de la Coopération au Développement », DOC 52 0995/022, Chambre des représentants de Belgique, 21 avril 2008.

Michel Charles, « Note de politique générale du Ministre de la Coopération au développement », DOC 52 1529/015, Chambre des représentants de Belgique, 5 november 2008.

Moyo Dambisa, “Dead Aid: Why Aid is Not Working and How There is Another Way for Africa, Ed. Allen Lane, januari 2009, 208 pp.

Rapports nationaux sur les MDG, « Rapport national sur le Progrès vers l’atteinte des Objectifs du Millénaire pour le Développement », Institut National de la Statistique, Niger, 2007

Rapports nationaux sur les MDG, « Suivi des Objectifs du Millénaire pour le Développement », Republiek Senegal, 2006

Rapports nationaux sur les MDG, « Plaidoyer pour la mobilisation des ressources en faveur des MDG », Republiek Benin, 2007

Rapports nationaux sur les MDG, « Objectifs du Millénaire pour le Développement », Koninkrijk Marokko, 2008

VN Development Group, “Making the MDGs matter: The Country Response”, 2005, New York: UN Development Group.

VN General Assembly, “United Nations Millennium Declaration”, Resolutie aangenomen door de Algemene Vergadering, 55e zitting, 18 september 2000, 9 p.

VN, “The Millennium Development Goals Report 2008”, New York, september 2008.

VN, “The Millennium Development Goals Report 2009”, New York, september 2009.

VN, “Réaliser les objectifs du millénaire pour le développement en Afrique”, aanbevelingen van de Stuurgroep voor de verwezenlijking van de Millenniumdoelstellingen voor de ontwikkeling van Afrika, New York, juni 2008

VN, « Résultats du Partenariat mondial pour la réalisation des objectifs du Millénaire pour le développement », New York, 2008.

UNDP, « Human Development Report 2009 », New York, 2009.

Vandemoortele J., « Making sense of the MDGs », in Development, Vol. 51, 2008, p. 220-227.

Wereldbank, “World Development Indicators 2004”, Washington DC, 2004. 386 p.

Wereldbank, “World Development Indicators 2005”, Washington DC, 2005. 402 p.

Wereldbank, “World Development Indicators 2006”, Washington DC, 2006. 408 p.

Wereldbank, “World Development Indicators 2007”, Washington DC, 2007. 402 p.

Wereldbank, “World Development Indicators 2008”, Washington DC, 2008. 418 p.

Wereldbank, “World Development Indicators 2009”, Washington DC, 2009. 434 p.

Wereldbank, “Global Monitoring Report 2008: MDGs and the Environment. Agenda for Inclusive and Sustainable Development”, 2008, Washington DC, 290 p.

Wereldbank, “Global Monitoring Report 2009: A Development Emergency”, 2009, Washington DC, 220 p.

Wereldbank, « Heavily Indebted Poor Countries (HIPC) Initiative and Multilateral Debt Relief Initiative (MDRI) — Status of Implementation », September 2009

Wereldbank, “World Development Report 2009”, Washington DC, August 2008.

Internetsite:

www.mdgmonitor.org

VI. Bijlagen

Bijlage 1 : De MDGs in de partnerlanden van België

Datum van de laatste nationale verslagen over de MDG's	
Zuid-Afrika	2005
Algerije	2005
Benin	2007
Bolivia	2006
Burundi	2004
Congo (DRC)	2004
Equator	2007
Mali	2007
Marokko	2008
Mozambique	2005
Niger	2007
Oeganda	2007
Palestina	2005
Peru	2004
Rwanda	2007
Senegal	2006
Tanzanië	2005
Vietnam	2005

Deze tabel geeft de data van de laatste nationale verslagen over de vooruitgang in de diverse domeinen van de Millenniumdoelstellingen, beschikbaar in elk partnerland van België.

Bij de consultatie ervan kunt u zich rekenschap geven van de vooruitgang en de problemen die zich stellen in sommige partnerlanden, terwijl er rechtstreeks het woord wordt gegeven aan de nationale overheden, in volledige overeenstemming met het aanpassingsprincipe.

Het is belangrijk het feit te benadrukken dat de gegevens waarnaar ze verwijzen, deze verslagen in het algemeen weinig recent zijn en in sommige gevallen afwijken van de cijfers van de verslagen van de Wereldbank en de PNUD. Er dient dus voorzichtig te werk worden gegaan bij hun lezing door eerder naar de tendenzen dan naar de precieze cijfers te kijken.

Bijlage 2 : De evolutie van de HDI in de partnerlanden van België

Deze tabel is gebaseerd op het *Human Development Report 2009*¹⁶. De Menselijke Ontwikkelingsindex (HDI) is een goede indicator om meer specifiek de vooruitgang in onze partnerlanden op het vlak van menselijke ontwikkeling te zien. De minst goede gegevens verschijnen in het rood. Groen benadrukt de vooruitgang of de duidelijke sprongen vooruit op het vlak van de menselijke ontwikkeling.

18 Partnerlanden van België	1975	1980	1985	1990	1995	2000	2005	2007	world ranking (2007)	Evolutie tussen 2000 en 2007	Evolutie tussen 1990 en 2007
Peru	0.647	0.676	0.699	0.71	0.737	0.763	0.773	0.806	78	1.06	1.14
Equator	0.636	0.678	0.699	0.714	0.734		0.772	0.806	80		1.13
Algerije	0.511	0.562	0.613	0.652	0.672	0.702	0.733	0.754	104	1.07	1.16
Palest. Gebieden								0.731	110	...	...
Bolivië	0.519	0.553	0.58	0.606	0.639	0.677	0.695	0.729	113	1.08	1.20
Vietnam			0.59	0.62	0.672	0.711	0.733	0.725	116	1.02	1.17
Zuid-Afrika	0.65	0.67	0.699	0.731	0.745	0.707	0.674	0.683	129	0.97	0.93
Marokko	0.435	0.483	0.519	0.551	0.581	0.613	0.646	0.654	130	1.07	1.19
Oeganda			0.42	0.434	0.433	0.48	0.505	0.514	157	1.07	1.18
Benin	0.312	0.344	0.367	0.374	0.403	0.424	0.437	0.492	161	1.13	1.16
Senegal	0.342	0.367	0.401	0.428	0.449	0.473	0.499	0.464	166	0.93	0.98
Rwanda	0.337	0.385	0.403	0.34	0.33	0.418	0.452	0.46	167	1.02	1.10
Mozambique		0.304	0.291	0.317	0.335	0.375	0.384	0.402	172	1.05	1.07
Burundi	0.29	0.318	0.352	0.366	0.347	0.368	0.413	0.394	174	0.95	1.07
DC Congo	0.414	0.423	0.43	0.423	0.391	0.375	0.411	0.389	176	0.95	1.04
Mali	0.245	0.268	0.272	0.296	0.321	0.352	0.38	0.371	178	0.98	1.05
Niger	0.246	0.264	0.261	0.279	0.296	0.321	0.374	0.34	182	0.91	1.06
Tanzanië				0.421	0.419	0.433	0.467		...	...	...

¹⁶ UNDP, « Human Development Report 2009 », New York, 2009

Bijlage 3 : Evolutie van het aandeel van de Belgische ODA gewijd aan de MDGs

Bijlage 3 : Evolutie van het aandeel van de Belgische ODA gewijd aan de MDG's																		C/A	D/B																			
	A 2000		B % totale ODA van BE		2001		% totale ODA van BE		2002		% totale ODA van BE		2003		% totale ODA van BE		2004		% totale ODA van BE		2005		% totale ODA van BE		2006		% totale ODA van BE		2007		% totale ODA van BE		2008		% totale ODA van BE		Nominale toename tussen 2000 en 2008	Relatieve toename tussen 2000 en 2008
MDG1 (armoede)	215.030.438	25,0%	236.459.247	25,4%	237.280.390	22,3%	223.342.668	14,1%	241.456.515	20,6%	259.503.051	16,5%	287.003.893	18,2%	299.125.831	21,0%	332.073.461	20,6%	154%	82%																		
waarvan unspecified	15.845.069		26.607.049		21.289.494		14.769.681		21.949.419		28.068.491		24.865.615		24.986.086		37.037.439																					
Doel 2: Teverkstelling	98.243.021		112.129.173		120.861.827		125.304.298		134.608.873		127.548.422		154.314.481		168.007.983		174.072.555																					
Doel 3: Honger	100.942.348		97.723.025		95.129.069		83.268.689		84.898.223		103.886.137		107.823.797		106.131.762		120.963.467																					
MDG2 (onderwijs)																																						
Doel 4: Lagere school	7.226.656	0,8%	7.469.555	0,8%	10.709.016	1,0%	8.577.305	0,5%	17.438.626	1,5%	16.496.237	1,0%	16.401.595	1,0%	17.751.893	1,2%	29.051.089	1,8%	402%	214%																		
MDG3 (gelijkheid)																																						
Doel 5 Gelijkheid tussen seks	15.072.384	1,8%	12.466.765	1,3%	14.391.960	1,4%	12.427.497	0,8%	16.549.509	1,4%	22.585.846	1,4%	21.523.267	1,4%	22.010.149	1,5%	35.161.134	2,2%	233%	124%																		
MDG4 (kindersterfte)																																						
Doel 6: Kindersterfte	32.897.831	3,8%	31.585.523	3,4%	24.305.730	2,3%	20.712.776	1,3%	21.328.300	1,8%	33.130.918	2,1%	37.502.805	2,4%	45.042.050	3,2%	41.985.887	2,6%	128%	68%																		
	10.962.216	1,3%	11.520.533	1,2%	10.741.255	1,0%	8.629.372	0,5%	11.622.381	1,0%	14.470.374	0,9%	12.739.826	0,8%	12.540.018	0,9%	12.802.579	0,8%	117%	62%																		
MDG5 (gezondheid moeder)	8.161.701		7.860.527		6.075.681		4.318.207		6.419.412		8.358.294		6.684.964		6.777.702		10.555.628																					
waarvan unspecified																																						
Doel 7: Sterfte van de moeder	2.800.515		3.660.006		4.665.574		4.311.165		5.202.969		6.112.080		6.054.861		5.762.315		2.246.951																					
Doel 8: Reproductieve gezond	65.240.056	7,6%	63.654.875	6,8%	73.888.688	6,9%	64.683.558	4,1%	74.378.277	6,3%	84.383.055	5,4%	89.209.908	5,7%	96.631.392	6,8%	111.533.933	6,9%	171%	91%																		
MDG6 (ziekten)	20.395.531		24.447.752		26.705.494		24.039.196		29.994.112		26.506.539		28.658.613		30.350.673		36.202.493																					
waarvan unspecified	28.815.925		19.652.761		33.328.599		29.457.355		32.857.969		43.163.494		45.254.863		47.609.568		55.630.294																					
Doel 9: Tendens HIV/Aids																																						
Doel 10: Medicamenten HIV/A	16.028.600		19.554.361		13.854.596		11.187.007		11.526.196		14.713.023		15.296.432		18.671.151		19.701.146																					
Doel 11: Tendens Malaria	70.976.820	8,2%	60.041.288	6,4%	66.879.111	6,3%	83.294.196	5,2%	86.540.505	7,4%	109.393.143	7,0%	127.473.855	8,1%	125.709.777	8,8%	161.627.924	10,0%	228%	121%																		
MDG7 (milieu)	17.594.869		19.254.524		17.177.363		15.021.913		20.870.723		27.444.973		21.746.464		25.106.319		35.046.728																					
waarvan unspecified	22.528.292		11.263.603		20.140.011		26.934.998		27.358.790		31.326.604		33.974.306		35.330.301		45.181.276																					
Doel 12: duurzame ontwikkelin	7.531.567		5.627.690		7.611.379		8.864.219		8.729.383		8.204.270		10.448.228		11.470.664		14.574.729																					
Doel 13: Biodiversiteit	13.278.801		18.162.312		13.975.043		21.481.554		20.768.402		31.528.631		48.790.255		43.175.021		50.094.926																					
Doel 14: Drinkwater-Sanitair	10.043.290		5.733.159		7.975.315		10.991.511		8.813.207		10.888.666		12.514.602		10.627.471		16.730.264																					
Doel 15: Degelijke woningen	139.044.652	16,2%	168.635.117	18,1%	324.637.088	30,5%	805.688.660	50,7%	329.972.834	28,1%	565.678.531	36,0%	506.174.888	32,2%	363.162.035	25,5%	347.582.562	21,5%	250%	133%																		
MDG8 (partnership)	30.455.849		40.889.757		33.049.171		37.936.307		36.985.270		36.391.706		40.268.719		39.374.931		59.004.789																					
of which unspecified	46.472.520		62.964.793		93.658.269		93.960.605		115.104.297		143.961.734		143.027.234		183.714.901		210.756.232																					
Doel 16: Handel-Financiën																																						
Doel 17: Minst ontwikkelde landen																																						
Doel 18: Eilanden	53.311.891		55.454.911		187.740.827		664.960.806		167.051.778		378.675.938		317.253.104		135.069.105		69.819.906																					
Doel 19: Schuldvermindering																																						
Doel 20: Toegang tot medican	8.804.391		9.325.656		10.188.822		8.830.942		10.831.489		6.649.153		5.625.831		5.003.098		8.001.635																					
Totaal ODA toegekend aan de MDG's	556.451.051	64,7%	591.832.904	63,5%	762.833.238	71,7%	1.227.356.032	77,3%	799.286.947	68,1%	1.105.641.154	70,3%	1.098.030.037	69,8%	981.973.146	68,9%	1.071.818.569	66,4%	193%																			
Totale ODA van België	860.666.884		931.426.481		1.064.051.657		1.588.432.663		1.173.255.816		1.571.708.977		1.573.655.045		1.424.455.532		1.614.784.525		188%																			